July 2006: Rs. 15

Flower: Miracle

శ్రీఅరవిందులు

శాస్త్రవిజ్ఞానము

అఖిల భారత పత్రిక, జూలై 2006

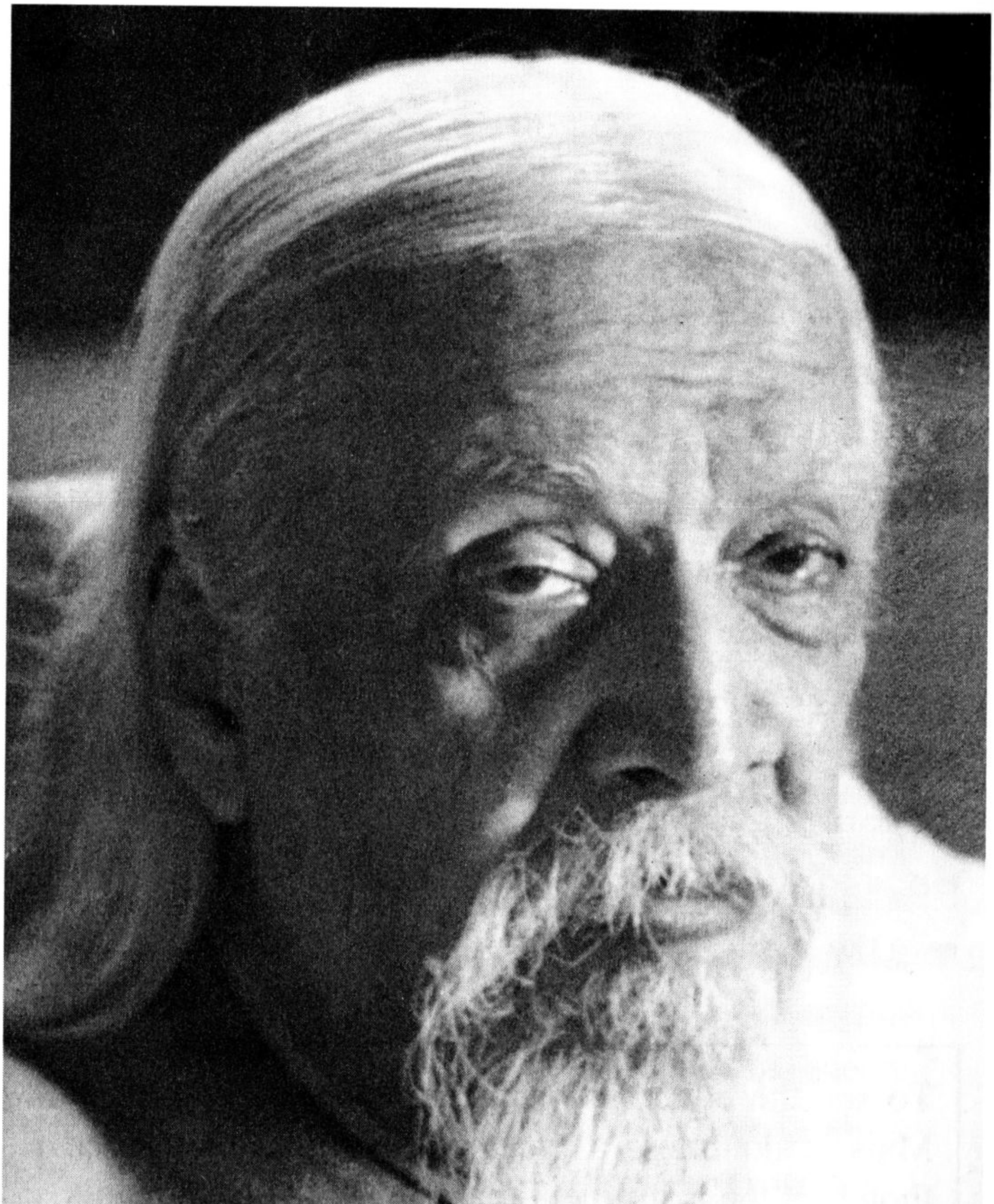
4/07/2006

శాస్త్రవిజ్ఞానము

విషయసూచిక

To see the composition of the sun or the lines of Mars is doubtless a great achievement; but when thou hast the instrument that can show thee a man's soul as thou seest a picture; then thou wilt smile at the wonders of Physical Science as the playthings of babies.

Sri Aurobindo

Sri Aurobindo

శాస్త్రవిజ్ఞానం

పరిణామక్రమంలో నాల్గుకాళ్ల జంతువు నుంచి రెండుకాళ్ల మనిషి ఏ దైవీముహూర్తంలో లేచి నిల్చున్నాడో తెలియదు. కాని, నాటి ఆదిమానవుడి నుంచి నేటి ఆధునిక మానవుడిదాకా మానవ మస్తిష్కం అవిశ్రాంతంగా బాహ్యప్రకృతి రహస్య అన్వేషణలో నిమగ్నమై ఉంటూనే ఉంది. వేల సంవత్సరాలుగా మానవుడు పరిసరాలతో పోరాడుతూ జీవనాన్ని సౌఖ్యవంతం చేసుకోవాలనే నిరంతర తపనతో తాపత్రయపడుతూనే ఉన్నాడు. భౌతిక, సాంకేతిక విజ్ఞాన ఫలితాలతో జీవితాన్ని సుసంపన్నం చేసుకున్నాడు. వైజ్ఞానికంగా యెంత యెదిగినా మనిషి మరుగుజ్జులానే ఉన్నాడు. ప్రకృతిపై ఆధిపత్యం పెరిగేకొలదీ తోటివానితో సహజీవనం దిగజారుతూనే ఉంది. మానవుడు సృష్టించిన మారణాయుధాలు భస్మాసురుని తలపిస్తున్నాయి. Man walks by his own choice into Hell's trap – అన్నారు శ్రీఅరవిందులు. ఇంకా అంటారు: An idiot hour destroys what centuries made. మానవుడుప బుద్ధిజీవిగా పరిమితమై ఉన్నంతకాలం ఈ ప్రమాదాలకు ఆస్కారం లేకపోలేదు. – ఆధ్యాత్మికత, అంతరంగ స్పృహ కావాలి. మనిషి భౌతికంగా ఎన్ని విజయాలు సాధిస్తే మాత్రం! He would guide the world, himself he cannot guide. మనిషికి అంతరంగ చైతన్యం ఒకటి ఉంది. One speaks within; a dim disturbing some what lives in man. ఆ జాడ తెలుసుకోవాలి.

శాస్త్ర సాంకేతిక విజ్ఞానాలతోపాటు ఆధ్యాత్మిక ఉన్నతి, ఆత్మజ్ఞానం సాధించనిదే మనిషి మనుగడ దిన దినగండమే. The wonders of science are great and the wonders of God are even greater. శాంతి, సద్భావము, సహకారము, దయ, సహనము, సామరస్యము – ఆధ్యాత్మిక లక్షణాలు. ఇవి లేని భోగభాగ్యాలు నిష్ప్రయోజనాలు.

శాస్త్ర, ఆధ్యాత్మిక విజ్ఞాన సమన్వయ సాధన గురించి శ్రీఅరవిందులు చాల విపులంగా చర్చించారు. బుద్ధి సంబంధి

భౌతికవిజ్ఞానము, ఆత్మసంబంధి ఆధ్యాత్మిక విజ్ఞానము – పరస్పర పూరకంగా, వ్యక్తి పూర్ణవికాసానికి దోహదకారిగా ఉండాలి. ఇంద్రియాతీత అంతరంగ విజ్ఞానానికి సైన్సు చాలదు. '...the grandeurs of the Infinite' ఏ సైన్సు ఆవిష్కరించగలుగుతుంది! కావల్సినది అంతరంగ విషయపరిజ్ఞానము. అదే యోగవిజ్ఞానము. ఇది వినా మరి ఎంత అయినా అది అల్పమే!

– సంపాదకుడు

అద్భుతము

అద్భుతము అనేది ఒక ఆకస్మిక అవరోహణ. అంతే తప్ప మరోటి కాదు. నిమ్న భౌతిక తలము మీదకి పొంగిపొరలి వచ్చే అన్య చైతన్యశక్తి ప్రవాహం. ఉన్నతతల వ్యవస్థ నుంచి భౌతికతల వ్యవస్థ మీదికి విసరివేయబడేది (చైతన్యశక్తి) ఇవి మేఘాలను చీల్చుకొనివచ్చే అతీతశక్తుల కదలికల పరంపరలు. పైలోకాల నుంచి క్రింది మన భౌతికలోకానికి ఇలాటి ఆకస్మిక దాడులు అసాధారణం కావు. ఇవి ఎప్పుడూ దృగ్గోచరమయేవే. కాకపోతే వీటిని గమనించటానికి కళ్లు ఉండాలి. ఉంటే మనకెన్నో అద్భుతాలు కంటపడతాయి. ప్రత్యేకంగా ఉన్నత చైతన్య ప్రభావాలను క్రిందికి భూభౌతిక చైతన్యాల లోనికి తీసుకురావాలని కృషి చేసేవారికివి సర్వసాధారణం.

మూలం: శ్రీమాత

అనువాదం: కర్రా వెంకటేశ్వర్లు

(CWM Vol. 3 P. 81)

స్థిరతలు

అగాథ తలంలో మరిన్ని అగాధాలు; ఉన్నత శిఖరాల కతీతంగా మరెన్నో ఉన్నతోన్నత శిఖరాగ్రాలు. అనంతత్వపు వాకిళ్లలోకి చేరుకున్నపుడే సత్త సంపూర్ణతను సంతరించుకుంటుంది. ఆ సత్వమే అనంతత్వం; దైవము.

అనంతశక్తి జ్ఞానానందాల కోసమే నా ఆకాంక్ష. నేను దానిని పొందగలనా? తప్పక. కానీ, ఆ అనంతానికి అంతం ఎక్కడ? అందుకే దానిని చేరుకున్నాను అనుకోకు. నేనే అది కావాలి. అంతే! దైవము కాగలగడమే దైవాన్ని చేరుకోగల్గడం.

అయితే, ఈలోగా ఆయనతో కొన్ని సంబంధాలు నెల కొల్పుకోవచ్చు. భగవంతునితో అనుబంధాలు నెలకొల్పుకోవడమే యోగం అంటే. అదే ఆనందపారవశ్యం. మహోన్నత ప్రయోజనము. మానవులుగా మనం మన పరిధులలో ఈ సంబంధాలను దైవంతో పెట్టుకుంటున్నాము. ఇవే మన ప్రార్థన, ఆరాధన, పూజ, నివేదన, ఆలోచన, నమ్మకం, విజ్ఞానం, వేదాంతం. మన కతీతమైనవి ఇంకా కొన్ని వున్నాయి. అనేక విధాలుగా దైవంతో మనం చేస్తున్న అనుసంధాన సాధననే యోగం అంటున్నాం.

మనం ఆ స్థితిని దైవం అనుకోకపోవచ్చు ప్రకృతి అని తెలుసుకున్నా, ఉన్నతోన్నతస్థితి అనుకున్నా, అనంతం అనుకున్నా, అవాఙ్మానస గోచరమనుకున్నా (పొందరాని స్థితి అనుకున్నా) అనుకోవచ్చు. బుద్ధుడు ఆ విధంగా అతనిని చేరుకున్నాడు. అలాగనే ఏమాత్రం రాజీపడని అద్వైతి చేరుకున్నాడు. అలాగే అతను నిరీశ్వరవాదికీ లభిస్తాడు. పదార్థవాదికి పదార్థంలోనే దాగి వుంటాడు. శూన్యవాదికి శూన్యంలోనే శూన్యంగానే గోచరిస్తాడు.

యే యధా మాం ప్రపద్యంతే తాం స్త థైవ భజామ్యహాం

గీత (4/11)

నన్ను ఎవరు ఎలా సేవిస్తే వారిని అలా అనుగ్రహిస్తాను.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: కొంగర భాస్కరరావు

CHBA: 12. 2

శాస్త్రీయ దృక్పథము

నిత్యమూ పోగుపడే మంచిచెడులు సత్యాసత్యములు ఈ విరుద్ధ ఆలోచనాపరంపరలు మనస్సును అంటుకొని ఉంటాయి. దీని స్వభావం తర్కించటం. దీని నుండి విడిపోవటమే విజ్ఞానశాస్త్ర తత్త్వము. యదార్థ శాస్త్రవేత్త సత్యజిజ్ఞాసువు కావాలి. ప్రాచీన వాసనల నుండి విడిపోవాలి. పరిశీలనకు హేతువుకు నిలువని సిద్ధాంతాలు ప్రతిదానిని నిరూపణ కాబడే వరకూ సందేహించటం, నిరూపణకు నిలువనంత వరకూ దేనినీ అంగీకరించకపోవటం. క్రొత్తగా కనుగొన్న నిజాలు దృష్ట్యా పాత సిద్ధాంతాలు పునర్విమర్శించటం, కొత్త పాతల భేదం లేకుండా అవన్నీ పరస్పర విరుద్ధంగా కనిపించినా, విచారణకి యోగ్యమైతే వాటి సత్యాసత్యాలు అనుభవపూర్వకంగా సిద్ధాంతీకరించితే వాటిని గురించి సత్యాన్వేషణ దృక్పథంలో పునరాలోచించటం యదార్థ శాస్త్రవేత్త లక్షణం. విచారణ లేకుండా ముందుగానే చేసే నిర్ణయాలు, పక్షపాతంతో కూడినవిగా ఉంటే, అవి సత్యానికి, సంకెళ్లలా బంధిస్తాయి. ఈ సంకెళ్లను ఉన్నతమనసుతో (the higher mind) తొలగించుకోవలసినదే! ఇది భౌతికవాదికి, ఆధ్యాత్మికవాదికి అందరికీ అన్వయిస్తుంది. భౌతికవాది ఆధ్యాత్మిక యోగానుభవాలను కాదనటం కాని, మతవాది విజ్ఞానశాస్త్రాన్ని నిరసించటంకాని ఉత్తమ లక్షణం కాదు.

*

విజ్ఞానశాస్త్రం స్వాభావికంగా భౌద్ధికజ్ఞానవికాస సంబంధం అయినది. ఇది బుద్ధి వ్యాపారం. దాని దృష్టి శరీర, ప్రాణరూపాలు వాటి పరిసరాలకు పరిమితమై వాటిని వశపర్చుకోటానికి ప్రయత్నిస్తుంది. భౌతిక పదార్థశక్తులను పరిశీలించి తత్సంబంధజ్ఞానాన్ని పొందటం విజ్ఞానశాస్త్రం యొక్క లక్షణం. అవి ప్రధానంగా బుద్ధి పరిధిలో సంచరించినా. మనిషి ఈ పదార్థ, ప్రాణికాలపై కాలూని నిలబడటానికి ఆధారమైనవి. భౌతికజ్ఞానంతో భౌతికాతీత ప్రకృతి (Superphysical nature) ధర్మాలు, సంభావ్యతలు తెలియబడు

తవి. శరీర ప్రాణికశక్తులు ఆధారంగా వాటి అతీతసీమలను అందు కోగలుగుతాము. అందుకే వీటిని పరిపూర్ణం చేసి ఉపయోగించు కోవాలి. భౌతిక ప్రకృతి న్యాయసూత్రాలు శక్తులు పూర్తిగా అవ గతం కావు. కనుక ప్రాచీన మానసిక, మానసికాతీత (psychic) చైతన్య శాస్త్ర విజ్ఞానం పరిపూర్ణమైన భౌతికజ్ఞానం మీద ఆధార పడి ఉంటుంది. ఈ నూతన శకావిర్భావానికి ఉషోదయ సూచి కలు అగుపిస్తున్నాయి. కాబట్టి భౌతిక విజ్ఞానం మనస్సును సుశి క్షితం కావించటానికి ప్రాధమిక అవసరము. మానవుడు ఈ నూతన కృషితోనే, దివ్యప్రకృతిని (Nature) తెలుసుకొని, తన అంతర్లోకాన్ని తాను స్వాయుత్తం చేసుకోగలడు.

*

విజ్ఞానశాస్త్ర, తత్వశాస్త్ర పరిశీలనలు, నిర్ణయాలు – మతసిద్ధాంత, నైతిక నియమావళి, సౌందర్య పక్షపాతాలు – ఇవి పరస్పరం సమన్వయం కావు. వాటి మానాన వాటిని వదిలిపెట్టి వేయాలి. చివరికి అవే – సత్యశివసౌందర్యాలతో సమన్వయం కాగలుగు తవి. అంతేకాక ఒక ఉన్నత పరమార్ధాన్ని కూడా సమకూరు స్తాయి. ఈ పని, మత సిద్ధాంతము, నైతిక నియమం, సంకుచిత సౌందర్యభావన చేయలేవు. పోతే ఇవి కొండొకచో దైవాన్ని కూడా తిరస్కరిస్తాయి. అయినా ఫర్వాలేదు. ఆ తిరస్కారాలన్నీ తిరిగి వాటి ఆవర్తనంలో (in their circling) ఒక ఉన్నత సత్య సోధన దిశగా పురోగమిస్తాయి. తిరస్కరించిన సత్యానికే తిరిగి చేరుకుంటాయి. ఒక్కోసారి నాస్తికత – వ్యక్తిగతంగా లేక సామా జికంగా – లోతైన ఆధ్యాత్మిక సత్యసాధనకి అవసరమౌతుంది. దైవం ఎక్కడ ఉన్నాడు? అన్న సందేహంతోనే కదా దైవాన్వేషణ ఆరంభమయేది! హృదయపూర్వకమైన సంశయాత్మకత, నిరాక రణల ద్వారానే దైవశోధన అనివార్యంగా సిద్ధిస్తుంది.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: తుమ్మపూడి కోటేశ్వరరావు

విజ్ఞానశాస్త్ర ప్రయోజనము

తార్కిక భౌతికవాదం (rationalistic materialism) వల్ల, మానవ జాతికి అపారమైన ప్రయోజనం కలిగిందని మనం ఒప్పుకోవడం సబబు. మానవాళి ఇంకా ఆ మార్గంలోనే కొనసాగుతోంది. కఠోరమైన తపోదీక్షతో నిష్ఠాగరిష్ఠతను పాటించగల మేధస్సు కలిగి ఉన్నప్పుడే అది ఆవిష్కరించిన సువిశాల కార్యరంగంలోనికి ప్రవేశించగలం. అపరిపక్వ మనసులతో బలవంతంగా దానిని ఆక్రమించగలిగితే అది అత్యంత హానికర అపార్థాలకు, అసంబంధ ఊహాగానాలకు దారితీస్తుంది. గతంలో బీజప్రాయంగా ఉన్న అసలు సత్యము (a real nucleus of truth) కుటిల మూఢవిశ్వాసాలు, మరియు అవివేకపు సిద్ధాంతాల పొరలతో కప్పివేయబడి, సత్యజ్ఞాన సముపార్జన దిశగా పురోగమించుట అసాధ్యమైంది. ఆ పరిస్థితిలో సత్యము, దానిని మరుగుపరచిన కుతర్క సిద్ధాంతాల ముసుగుతో సహా – మొత్తం అంతా తుడిచిపెట్టుకుపోయింది. ఒక క్రొత్త రహదారి ఏర్పడింది. ఇది ఖచ్చితమైన పురోగతికి ఒక క్రొత్త మలుపు అని చెప్పుకోవాలి. తార్కిక భౌతిక పెనుగాలి దుమారం వల్ల ఈ పని జరిగింది. ఈ రకంగా హేతువాదం, భౌతికవాదం జాతికి మేలే చేసిందని చెప్పాలి.

ఇంద్రియాతీత శక్తులు, ప్రజ్ఞలు పదార్థపు వలల్లో చిక్కుకొని వున్నందువలనను, భౌతిక శరీరం కర్మను నిర్వర్తించుటకై నియోగింపబడుట వలనను, భావోద్రేకపు కోరికలు కలవరపరచే ప్రేరణలతో పాటుగా తాము కూడ పదార్థ చట్రంలో బందీలు అయిపోతాయి (immeshed in matter). భౌతికశరీర నివాసంగా వాటి కర్తవ్య నిర్వహణ, మానసోద్వేగ కామనలు, నాడీవ్యవస్థ యొక్క బలమైన ప్రచోదనలు శరీరశకటాన్ని నడిపించడంలో, సత్యశోధన కృషిలో ఆటంకాలుగా గందరగోళం సృష్టిస్తాయి. కాబట్టి మసగలేని స్వచ్ఛమైన, క్రమశిక్షణతో కూడిన బుద్ధిని ఆధారం చేసుకుని అభివృద్ధి పొందుతూ ఉన్న విజ్ఞానాన్ని సద్వి

నియోగం చేసుకోవాలి. లేకపోతే ఇది వెర్రితలలు వేసి అప భ్రంశానికి దారితీస్తుంది.

*

ప్రస్తుతం మానవజీవితంలో అంతర్జాతీయభావన అభివృద్ధి చెందుటకు అనుకూలమగు పరిస్థితులు, వైఖరులు ఎంతగానో ప్రబలివున్నాయి. ఇట్టి అనుకూలశక్తులలో అంతర్జాతీయ జీవనబంధాలు రోజు రోజుకు ఒకదానికొకటి చేరువగుట, పరస్పర సంబంధానుబంధ కేంద్రాలు, సమాచార సాధనాలు గణనీయంగా పెరుగుట, ఆలోచనల్లోను, విజ్ఞానశాస్త్రంలోను, విద్యలలోను సామ్యత పెంపొందుట అత్యంత బలోపేతమైనవి. ముఖ్యంగా, విజ్ఞానశాస్త్రం ఈ దిశలో ఒక అపూర్వశక్తిగా అవతరించింది; ఎందుకంటే విజ్ఞానశాస్త్ర సిద్ధాంతాలు సర్వజనులకు సమానమే, దాని పద్ధతులు అందరికీ అందుబాటులో ఉంటాయి, దాని ఫలితాలను అందరూ అందుకోగలరు. అంతర్జాతీయత దాని సహజ లక్షణము; విజ్ఞానశాస్త్రము జాతికి అవిభాజిత వారసత్వము. దేశీయ విజ్ఞాన శాస్త్రమంటూ వేరుగా ఏదీ ఉండదు. అందువలన విజ్ఞానశాస్త్రవేత్తలకు దానితో అధికంగా ప్రభావితులైన వారికి అంతర్జాతీయ స్ఫూర్తితో ఎదుగుట సులభమవుతుంది. ఇప్పుడిప్పుడే ప్రపంచం విజ్ఞానశాస్త్ర ప్రభావాన్ని తెలుసుకొని దానిని జీవనవిధానంలో విలీనం చేసుకొనుట ఆరంభించింది. అంతేకాక, విజ్ఞానశాస్త్రం ప్రపంచంలోని ఒక భాగానికి మరొక భాగంతో సన్నిహిత సంబంధాలను నెలకొల్పింది. తత్ఫలితంగా అంతర్జాతీయతా భావన వృద్ధి చెందుతున్నది. వివిధ దేశాల జనజీవన అలవాట్లు సర్వులకూ ఆచరణ సాధ్యమగుట సర్వసాధారణమైంది. అంతేకాదు, దేశీయ పౌరులుగా రాణించేవారెందరున్నారో, అంతర్జాతీయ పౌరులుగా రాణించేవారు కూడ అంతకన్న ఎక్కువ సంఖ్యలోనే వున్నారు. ఒక దేశపు విజ్ఞాన వృద్ధి, కళ, సంస్కృతి, మతము, ఆలోచనలపై ఇతర దేశాలవారికి ఆసక్తిని పెంపొందిస్తోంది. వారిలో పాతుకుపోయి వున్న దురభిమానము, దురహంకారము, వేర్పాటువాదము కనుమరుగౌతున్నవి.

విజ్ఞానశాస్త్రం జీవితంపై సలిపిన పరిశోధనలో కనుగొనబడినదే మిటంటే, వ్యక్తిగత జీవితం సురక్షితంగాను, సమర్థవంతంగాను సాగుతూ, ఇతరులతో సన్నిహిత సంబంధాలను నెలకొల్పుకొనుట ద్వారాను మరియు సామూహికంగా సాధించే స్వయం అభివృద్ధి పథకాలను అనుసరించుట ద్వారా బలపడుతుంది, కాని దౌర్జన్యపూరిత స్వయం నిర్ణయాలను అమలుపరచుట ద్వారా కాదు. వాస్తవానికి, ప్రకృతి కాపాడదలచేది వ్యక్తిని కాదు. ప్రకృతి విలువల కొలమానం ప్రకారం ఏ ఒక్క వ్యక్తికో, జంతువుకో, కీటకానికో కాక, ఒక జట్టుకు, మందకు, తట్టుకే ప్రాధాన్యత. అందువల్ల విషయాలను న్యాయబద్ధంగా పరిశీలిస్తే, వ్యక్తి అందరి కోసం జీవించాలి. జాతి ఎదుగుదలకు, జాతి సామర్థ్యానికి, జాతి పురోభివృద్ధికి ప్రాధాన్యతనిస్తూ స్వార్థప్రయోజనాలను త్యాగం చేయాలి. తన అవసరాల కన్నా జాతి మనుగడ ప్రధానమైనదిగా భావించాలి. నూతన సమిష్టివాదానికి, జయప్రదమగు శక్తి సామర్థ్యాలు, ఈ వినూత్న జ్ఞానం మానవ ఆలోచన ధోరణిపై చూపిన ప్రభావంవలన సమకూరినవి.

*

లౌకిక జీవితంలో నూతన భౌతికవాదం కేవలం ఒక అస్పష్టమైన రాజీమార్గమే అయినట్లయితే, పురోగతి అనిశ్చితంగా ఆలస్యం అయేది. కాని దాని ఆంతర్యం విజ్ఞానాన్వేషణ. ఇది ఆగేది కాదు. ఈ అభివృద్ధి ఇంద్రియజ్ఞానపు అడ్డంకులను అధిగమిస్తుంది. దాని శక్తి సాఫల్యతలు వాస్తవమని తేలుతుంది. అడ్డంకులను అధిగమించుటకై ఒక్కమారు అడుగు ముందుకు వేసి ఆవలనున్న దానిని జయించుటలో ఈ శక్తి సాఫల్యతలు మరోమారు ప్రస్ఫుటమౌతాయని ఆశించవచ్చు. ఆ పురోగమన ప్రారంభాలు మసగ మసగగా మనకప్పుడే అగుపిస్తున్నాయి.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: అందుగులపాటి కైలాసపతి, జానకి

సైన్సుయొక్క పరిమితులు

సైన్సు బుద్ధి సంబంధి. ఇది బాహ్య విజ్ఞానము, సత్యశోధన ప్రక్రియలు – అవి కూడా – అసమగ్రంగానే సమకూర్తుస్తుంది. బుద్ధికి అందేవి సైన్సు ద్వారా కొన్ని పట్టుబడతది. మరి బుద్ధికి అందనివి ఎన్నో ఉన్నాయి కదా; వాటి మాట ఏమిటి? ప్రకృతిలో జరిగే ఎన్నో సంఘటనలు ఎందుకు, ఎలా జరుగుతున్నాయో పశికట్టలేం. ఎన్నో ఆశ్చర్యకరమైన విషయాలు సైన్సు సాధించింది. ఇంకా యెన్నో సృష్టిస్వరూప స్వభావాల విషయంలో సైన్సు అజ్ఞానంలోనే ఉంది. వీటికి సంబంధిత మూలకారణాలు, సహేతుకమైన వివరణలు (the rationale) ఇంకా నిగూఢంగానే ఉన్నాయి. ఈ సువిశాల, సుసంపన్న వైవిధ్య ప్రపంచం, దానితో కూడిన జీవము, బుద్ధి, చైతన్యము, వీటి కార్యకలాపాలు – ఇవన్నీ సారూప్యమే అయినా, వాటి ఏర్పాట్లలో వైవిధ్యం కలిగిన ఎలక్ట్రాన్ల ద్రవ్యరాశి నుంచి పరిణామక్రమంగా నిర్మాణం కాబడినట్లు సైన్సు పేర్కొంటున్నది. ఇది బుద్ధికి అందని ఇంద్రజాలమని, ఒక విరోధాభాసమని (paradox) అంటుంది. ఈ సృష్టి అంతా క్రమపద్ధతిగా పైకి కనిపిస్తున్న యాదృచ్ఛిక సంఘటన అంటుంది. (అఘటన-ఘటనా-పటీయసీ) హేతువాదానికి అందని అద్భుత సంఘటన అంటుంది. ఇక్కడ సైన్సు సారభూతమైన ఒక అంశాన్ని విస్మరించింది. సృష్టి ఎలా జరిగినది? ఏమి జరిగినది? విచారణ చేసింది. కాని అంసభావ్యమైన దానిని సంభావ్యం కావించినదేదో తెలుసుకోలేకపోయినది. అవ్యక్తం కానిది ఎలా వ్యక్తం కాబడినది? ఈ ప్రశ్నకి సమాధానం సైన్సు దగ్గర లేదు. గమనించాల్సినది ఇక్కడ ఏమంటే – దైవ అస్తిత్వాన్ని విస్మరించి నీవు ఏ అంశాన్ని ప్రస్తావించినా అది తన ప్రాథమిక ప్రాముఖ్యతను కోల్పోతుంది. కారణం – నీవు ఎంత సేపూ బ్రహ్మాండమైన ఉపరితలం పైననే అంటిపెట్టుకుని ఉంటావు. అలాటపుడు నీవు లోతులు ఎలా కనుక్కోగలుగుతావు? ఐంద్రజాలికుని, ఇంద్రజాలాన్నే నీవు ఎంతసేపూ విశ్లేషిస్తావే తప్ప, ఐంద్రజాలికుని అంతరంగ వైభవం

పట్టించుకోవు కదా! అలాటపుడు ప్రాథమికమైన ఆరంభము, ప్రాముఖ్యత, దివ్యలీలావృతులు ఎలా అనుభావ్యము కాగల్గుతవి! దివ్య అస్తిత్వ శక్తిని తెలుసుకునే ప్రయత్నం ఆరంభించాలి. 'ఆరంభించాలి' అని ఎందుకు అంటున్నానంటే దివ్య అస్తిత్వము (the Divine Reality) అంత సులభగ్రాహ్యాం కాదు; ప్రప్రథమ సంసర్గంతోనే అవగాహన కాదు. ఏకసూత్రంగా నిబద్ధించబడినదీ కాదు. అనంతమైనది (infinite) అనల్ప విజ్ఞానమది. సర్వభౌతిక శాస్త్ర విజ్ఞానము దాని ముందు అల్పమే! ఆ దివ్యజ్ఞాన సంసర్గం – ఏకం సత్ – లో సర్వమూ గ్రాహ్యామౌతుంది.

*

కొంతకాలం క్రితం – సుమారు 20 వ శతాబ్ది ప్రాథమిక దశలో సైన్సు, ఆధ్యాత్మిక సంబంధం గురించిన సమశ్యకి ప్రజల మనస్సులలో ప్రముఖస్థానం ఉండేది. కాని ఇపుడది అప్రస్తుతమైనది. విషయముల అంతస్సత్వ, స్వభావ శోధన, అంతస్సత్వ నిర్ణయం వల్ల కాదనే నిర్ణయానికి సైన్సు వచ్చింది. భౌతిక విషయ ప్రక్రియలు, వాటి తీరుతెన్నులు, వ్యవహారసరళి, ఉపయోగాలు – ఇంత వరకే సైన్సు పరిమితం. కొన్ని పరిమితులకు లోబడే, పని చేయగలదనే సత్యాన్ని సైన్సు గుర్తించింది. దైవము, ఆధ్యాత్మిక సమశ్యలు, అంతిమ అస్తిత్వము (the ultimate Reality) ఇవి సైన్సు పరిధిలోనికి రావనే విషయం సైన్సు తెలుసుకొన్నది. ఇది యూరపు ఖండంలో అంగీకరింపబడినది. ఇంగ్లాండు, అమెరికా దేశాలలో మాత్రము ఈ దిశగా భౌతికశాస్త్రపరంగా అన్వేషణ ఇంకా కొనసాగుతోంది.

*

ఇక్కడ ఒక ప్రశ్న. భగవంతుని తెలుసుకోకుండా పుష్పం గురించి తెలుసుకోగలమా? దాని రూప, నామముల గురించి తెలుసుకోగలం, రూపమును సైన్సు విశ్లేషిస్తుంది. నామము వేదాంతము తెలియపరుస్తుంది. (name by the aid of philosphy) కాని స్వరూపము? ఇందుకు తగిన మూడవ ఉపకరణమేదో కావాలి. ఇంద్రియాలు, మైక్రోస్కోపు, టెలిస్కోపు పరిపూర్ణ విజ్ఞానాన్ని

సమకూర్చలేవు. (నా సందర్శే తిష్ఠతి రూపమ్ అస్య) 'తత్' 'Tha t' – దృష్టి, వాక్కు మనస్సులకు అతీతమైనది. (న వాగ్గచ్ఛతి, నా మనః) తర్కానికి అందనిది. (నైషాతర్కేన మాతిర్ ఆపనేయా) ఈ అశక్తతల కన్నిటికీ కారణం – one compelling cause – because of Sat, the truth of existence – బ్రహ్మాన్ – వస్తువుల వాస్తవ స్వరూప స్వభావములు గుర్తు పట్టడానికి, విశ్లేషించటానికి అందవు. (అనోరణీయాంశమ్, అతర్క్యమ్,, అనుప్రమాణాత్) పంచభూతాత్మకమై, సూక్ష్మత కంటే సూక్ష్మాతిసూక్ష్మమైనది (It is subtler even than elemental subtlety) కాబట్టి అనుమాన ప్రమాణములు, ప్రేరణ, నిశ్చయము, నామరూపాల పరిశీలనలలో వాస్తవ సత్యం కనుగోబడదు. కొంతమంది వేదాంతుల వేదాంతాలచే ఈ సత్యము విస్మరింపబడుతోంది. 'స్మృతి' (వేదం) మాత్రము దీనిని నొక్కి వక్కాణిస్తోంది.

*

శాస్త్రవేత్త (scientist) సంకుచిత పరిమిత సత్యాలను మాత్రమే అంగీకరిస్తాడు. మిగిలినదంతా భ్రాంతి, మోసం, మనోకల్పన అని తిరస్కరిస్తాడు. పైగా తాను వేదాంతి తప్పులను సరిదిద్దుతున్నాను అంటాడు. అతని సంశయాత్మకత, విచారణకు ముందే ఏర్పరుచుకున్న అభిప్రాయధోరణి విదితమే. అనుభవాలు, భావాలు, ఇవన్నీ కూడా సత్యములే అనే విషయాన్ని ఇతను విస్మరిస్తాడు. తన వైయ్యక్తిక పరిజ్ఞానమే నిశ్చితమైనదని భావిస్తాడు. ఇంద్రియాలు అందించిన భౌతిక ప్రపంచ చైతన్యస్పందనలను గురించి అవగాహన చేసుకోడు, సరికదా – తన వైయ్యక్తిక జ్ఞానప్రమాణాలతోనే ఇంద్రియ పరిజ్ఞానాన్ని బేరీజు వేసుకుంటాడు. భౌతికవాదులకు బాహ్యేంద్రియ పరిజ్ఞానమే ఆమోదయోగ్యము. ఈ ఇంద్రియాల ద్వారానే బాహ్యేతర పరిజ్ఞానాన్ని కూడా అందుకోగలమనే సత్యాన్ని పిచ్చితనమని కొట్టిపారేస్తారు. 'నాకు ఆకలేస్తోంది' – అంటే – కావచ్చు; నీవు చెప్పావు కాబట్టి అంటారు. 'భౌకాతీత ఆనందం ఏదో నాలో నిండి ఉంది' – 'ఈ సూర్యరశ్మికి అతీతమైన దివ్యకాంతి సీమలలో నేను విహరిస్తున్నాను.

నాకిది అనుభవైక వేద్యంగా ఉంది' – అంటే సైంటిస్టు ఏమంటాడో తెలుసా! వీడు పిచ్చి ఆసుపత్రికో, జైలుకో పంపించవలసిన వాడు అంటాడు. భూమి సూర్యుని చుట్టూ తిరుగుతోందని ఎవడు చూశాడు! మనకిది రోజూ విరుద్ధంగానే కనిపిస్తుంది. కంటికి కనపడని ఈ సత్యాన్ని సైంటిస్టు నమ్ముతాడు. భగవంతుడు ఉన్నాడు అని నువ్వు అంటే మాత్రం కోపంతో ముఖం త్రిప్పుకుని గంభీరంగా అడుగులు వేసుకుంటూ తన ప్రయోగశాల వైపుకి దారితీస్తాడు. *

మూలం: శ్రీఅరవిందులు
అనువాదం: కర్రా వెంకటేశ్వర్లు

* Essays Science and Dharma, 1996 Edn. P.12.

విజ్ఞానశాస్త్రం వల్ల ప్రమాదాలు

మొదటి ప్రమాదం:

నవీన నాగరిక ముసుగులో అనాగరిక ఆదిమ భౌతిక మానవుడి పునరుద్భావం. శాస్త్రం మన కందుబాటులోనికి తెచ్చిన నూతన విధానాల వలన ఆధికారిక శక్తినీ, అస్తవ్యస్త నాగరికతను బలవంతులైన అనాగరికప్రజలు నిర్మూలన చేసే అవకాశం చేజారిపోయింది. కానీ, ఈ ఆదిమ అనాగరక మానవుడు నాగరికులమనబడే మనలోనే పునరుద్భావం చెందుట అనేదే మనల్ని ముట్టడించిన ప్రమాదం. మానవుడిని నిర్దేశించి నడిపించే ఉదాత్తమైన మానసిక, నైతికవిలువలు పూర్తిగా లుప్తమైన ఈ పరిస్థితిలో చిక్కుకున్న మానవుడు, తనకు తానై ఆంతరంగిక ఆధ్యాత్మిక జీవితానుభూతుల లోనికి విముక్తి చెందటం కూడా సాధ్యం కాని పని ప్రాణికకక్ష్యలో వర్తించే భౌతిక మానవుడికి ఈ అనివార్య పరిస్థితి తప్పనిసరి అనిపిస్తుంది. ఉన్నత పరిణామ వాంఛ అణగారి, ఏ ఆదర్శమూలేని కరడుగట్టిన నేటి మానవుడి యాంత్రిక సాంఘికజీవనమే ఇందుకు ముఖ్యమైన కారణం. తర్కమనే పునాది పైన నిర్మించబడ్డ జాతి, అభివృద్ధిపథంలో పురోగమించలేదు.

ప్రాణికానికీ, శరీరానికీ మధ్యవర్తిగా వర్తించే అంతరంగ ఆధ్యాత్మిక జీవితానికి అవకాశమున్న జాతి మాత్రమే పురోభివృద్ధి సాధించగలదు. ఎందుకంటే ఈ 'మధ్యవర్తి' అనివార్యం గనుక. ఎప్పుడయితే మానవుడు తను అందుకున్న మానసికస్థాయి నుండి అతనిలో సుప్తంగా వుండి యింకా అనుభవంలోనికి రాని అనుభూతులను అందుకోలేకపోతాడో అప్పుడు ఆధ్యాత్మిక జీవితానికి మంగళహారతి పాడినట్టే. అమూల్యమైన అవకాశాన్ని పరిత్యాగం చేస్తే పరిణామంలో అతడు తిరోగమనం చెంది మళ్లీ మొదటి మెట్టు నుంచి ఆరోహణ ప్రారంభించటమో, ఆ పరిణామ ఆకాంక్ష లేకపోవటం వలన భ్రష్టుడై కొన్ని జీవరాసులలాగా అంతరించి పోవటమో జరుగుతుంది. మహా అయితే అటువంటి వాడు మధ్యంతరస్థితికి చెందిన జంతువుల పరిపూర్ణస్థితికి చేరి టక్కున అక్కడే ఆగిపోతాడు. కానీ ప్రకృతి మటుకు అటువంటి వాణ్ణి అక్కడే వదిలేసి, వాణ్ణి అధిగమించి ఉన్నతమైన సృష్టి సాగించడానికి పురోగమిస్తుంది. ప్రస్తుత మానవజాతి పరిణామస్థితిలో భవితవ్యాన్ని ఎటూ నిర్ణయించుకోలేని ఒక సంక్లిష్టస్థితిలో వుంది. ఎందుకంటే ఒక స్థాయి నందుకున్న మేధ కొన్ని దిశల్లో అపారమైన పురోగమనాన్ని సాధించినా, కొన్నిటిలో ఎటూ కదలలేని స్తబ్దతలో స్తంభించిపోతోంది. నిరంతర పరిశ్రమ వలన, చెదరని సంకల్పబలం వలన, మానవుడి భౌతిక జీవితం అభివృద్ధి చెందినా, మానవుడి తన యొక్క మానసిక, ప్రాణిక, భౌతిక వాంఛలు తీర్చుకోనడానికి తనే కల్పించుకొన్న అదుపు తప్పిన జటిలతర వ్యవస్థయొక్క పద్మవ్యూహంలో చిక్కుకొనిపోయాడు. అంతేగాక ఒక కుటిలమైన రాజకీయ, సాంఘిక, ఆర్థిక, వ్యవస్థీకృత సాంప్రదాయ యంత్రం కోరల్లో ఇరుక్కుపోయాడు. మేధోపరంగా, అనుభూతి పరంగా, భౌతికవాంఛల పరితృప్తి కోసం, వ్యవస్థీకృత ఉక్కు చట్రంలో చిక్కుకున్నాడు. అంతుచిక్కని సామర్థ్యం ఉన్నా అదుపు చేయలేని భయంకర వ్యవస్థలో నిస్సహాయుడైపోయాడు. మానవుడి దురహంకారం అదుపు తప్పి అతణ్ణి వాంఛల విషవలయంలోకి నెట్టి పారేసింది. విశాలదృక్పథంలేని మనస్సు, అంతర్

దర్శనం లేని విజ్ఞానం, చైతన్యంయొక్క ఉపరితలాన్ని కూడా అందుకోలేకపోతోంది. అంతులేని కోర్కెల అసంతృప్తులు కలిగించే వత్తిడిని తట్టుకోలేకపోతున్నాడు మానవుడు. వీటి నుంచి విముక్తి లభిస్తేగాని భౌతిక అస్తిత్వానికి, అతీతమైన ఉదాత్త ఆదర్శాల దిశగా పయనించలేడు.

సత్యం, శివం, సుందరం అనే ఆదర్శాలను దర్శించగలిగితే, ఇంకా ఉదాత్తమైన దివ్యశక్తిని మానవుడు ఆవిష్కరించగలుగుతాడు. ఆ శక్తే అతణ్ణి ఆదుకుని, జీవితాన్ని పరిపూర్ణం చేసుకునే అవకాశాన్ని కలిగిస్తుంది. అప్పుడు నూతనావసరాలను, సాధనాలను ఇతోధికముగా పెంచుకుంటూ పోయే సమిష్టి అహంకార విజృంభణ అదుపులోకి వస్తుంది. కాని ఇదే సమయంలో శాస్త్ర విజ్ఞానం, విశ్వశక్తి యొక్క సరికొత్త సాధనాలను మానవుడికి అందించింది. ఇది మానవజీవితాన్ని భౌతికంగా ఏకీకృతం చేసింది. ఇటువంటి విశ్వశక్తి వలన సామాన్య మానవుడికి వ్యక్తిగతంగా ఒరిగిన ప్రయోజన మేమిటి? విశ్వమానవ భావన లేని సమిష్టి అహంకారం విజ్ఞానశాస్త్ర తేజాన్ని నలువైపులా ప్రసరింపజేయగలదా?

ఒక జాతి అంతరంగం అజ్ఞానంచేత ఆవరింపబడి నిర్వీర్యమైనపుడు భౌతికమైన, ఐక్యతవలన దానికి భావైక్యతగానీ, సమైక్యతాయోగంగానీ, సిద్ధిస్తుందా? మానసిక భావ సంఘర్షణ వలన, వ్యక్తిగత, సమిష్టి కాంక్షల భౌతికావసరాల వలన, ప్రాణిక ఉద్రేకాలవలన, అజ్ఞాతమైన జీవశక్తి ప్రేరణవలన ఇంద్రియార్థాల్ని తీర్చుకునే దుష్టవాంఛా ప్రవృత్తులవలన ఏర్పడే అస్తవ్యస్త పరిస్థితులే అన్ని అనర్థాలకూ మూలం. విషపూరితమైన రాజకీయ, సాంఘిక, ఆర్థిక సిద్ధాంతాలు ప్రచారం చేసే నిరుపయోగమైన పరిష్కారాలు, హింసాయుత కుటిల మార్గాలు, అమృతంగా వర్ణింపబడే హాలాహలప్రాయమైన దౌష్ట్యమూ, ప్రజాస్వామిక ఆదర్శాలుగా తేనెపూసి ప్రజలపై రుద్దబడే నియంతృత్వ విధానాలు వికటాట్టహాసం చేస్తున్నాయి. శాస్త్రమూ, తర్కమూ భౌతికజీవనంలో కృతకంగా, ఏకత్వాన్ని సృష్టించడానికి కల్పించిన ప్రమాణీక

రణం, ప్రతీదాన్నీ ఒకే చట్రంలో బిగించే ప్రయత్నమూ అసహజమైన భౌతిక జీవితానికే దారితీస్తాయి. మానవజీవితాన్ని సంఘటితమూ, పరిపూర్ణమూ చేయడానికి మహత్తర శక్తీ, అఖండ జ్ఞానమూ, పరమోన్నతమైన పూర్ణత్వాన్నందుకున్న 'సత్త' – అవసరమౌతాయి.

నవీన యుగంలో భౌతిక విజ్ఞాన శాస్త్రాభివృద్ధి ద్వారా ఆవిష్కరింపబడిన పరిశోధనల వలన ప్రకృతిలో 'గుప్తంగా' ఉన్న రహస్యశక్తులు బహిర్గతమై మానవుడికి వినియోగపడ్డాయి. భౌతిక విజ్ఞానమే అన్నిటికీ మూలమైనదనీ, మనసు, ప్రాణము, పదార్థం యొక్క వివిధస్థాయిలకు చెందిన ప్రక్రియలలో ఆధ్యాత్మికతకు స్థానం లేదనే మిషతో వాటిని ప్రక్కన పడేశారు. భౌతికశక్తియే అన్నిటికీ ముఖ్యమని భావించి, మనస్సును, ప్రాణశక్తి ప్రవృత్తులనూ భౌతికసాధనాలతో నియంత్రించే ప్రయత్నంలో ఆధ్యాత్మికతను ఒక మానసిక ప్రవృత్తికింద కొట్టి పారేశారు. ఇటువంటి తప్పుడు నిర్ణయంతో ప్రారంభమైన ప్రయత్నం చివరిదాకా కొనసాగి విజయవంతమైతే అది మానవజాతి మనుగడకు ఎంత ప్రమాదం! మానసికంగా, నైతికంగా మహత్తరమైన ఆధ్యాత్మిక శక్తులను వాడుకోడానికి సిద్ధంగా లేని మానవాళి వాటిని దుర్వినియోగం, చేస్తుందని చెప్పవచ్చు. మన ఉనికికీ, మనుగడకూ ఆధారమైన అంతర్నిహిత శక్తుల గురించి ఏమాత్రం తెలుసుకోకుండా వాటిని కర్కశంగా నియంత్రించడానికి పూనుకుంటే మరేమవుతుంది? నవీన విజ్ఞానం తన భౌతికశాస్త్రావిష్కరణల గొప్పదనం కారణంగా భౌతికపదార్థం అస్తిత్వానికి ఆధారమన్న భావంలో ఒళ్లు మరచిపోతోంది. ఆత్మనూ, మనస్సునూ పరిశీలించేటప్పుడు కూడా భౌతికసమాచారం మీద మాత్రమే ఆధారపడి మానవ, జాంతవస్వభావాల్లో ప్రకృతిచేత చాలనం చేయబడే ప్రక్రియలను అసలు పట్టించుకోవటం లేదు. ఈ సందర్భంలో ప్రధానంగా అవసరమైన మనస్తత్వ విజ్ఞానం కూడా ముఖ్యమైనదనే అంశం విస్మరించబడింది. నవీన విజ్ఞానానికి తెలిసిన కాస్తంత మనస్తత్వశాస్త్రం కూడా కేవలం శారీరకశాస్త్రం – మెదడు, నాడీ

మండల వ్యవస్థల భౌతికాంశాల పరిశీలన మీదనే ఆధారపడి గ్రహించినది మాత్రమే.

ఈ కారణం చేతనే చరిత్ర, సమాజశాస్త్రాల పరిశోధనలో కూడా మానవుడి మనః ప్రవృత్తులను ప్రభావితం చేసే లోతైన భావోద్రేకాలనూ, అవచేతనలో శాశ్వతంగా వర్తించే భావమయ సత్తనూ పూర్తిగా విస్మరించి, న్యాయసూత్రాలూ, సంస్థలూ, ఆచార వ్యవహారాలు, కర్మకాండలూ, ఆర్థికాంశలూ, అభివృద్ధి మొదలగు భౌతికాంశాల సమాచారం మీద కేంద్రీకరించి పరిశోధనలు సాగాయంటే మనం ఆశ్చర్యపడవలసిన పని లేదు.

ఇటువంటి విజ్ఞానశాస్త్రం చరిత్రనూ, సాంఘికాభివృద్ధినీ, ఆర్థికావసరాల కోణం నుంచి మాత్రమే సాధ్యమయినంతవరకు వివరిస్తుంది. అంటే ఆర్థికశబ్దం యొక్క విపులార్థంలో అన్న మాట. చరిత్రకారుల్లో కొందరు మానవ సంఘవ్యవస్థ అభివృద్ధిపై కొన్ని భావాలకున్న ప్రాభావాన్ని, మేధావుల ప్రాబల్యాన్నీ అసలే పట్టించుకోకపోవటమో, తగ్గించి ఉటంకించటమో చేశారు. రూసో, వాల్టైర్ అనే రచయితలు కలం పట్టకపోయినా, పదునెనిమిదవ శతాబ్దపు ఆధ్యాత్మిక ఉద్యమం ప్రపంచ మౌలిక భావనా ధోరణుల్ని ప్రభావితం చేయకపోయినా, ఆర్థికపరమైన కారణాల వల్ల ఫ్రెంచ్ విప్లవం అదే రీతిలో అప్పుడే సంభవించి వుండేదని కొందరి భావన.

*

ఆధునిక శాస్త్రవిజ్ఞానం సాధించిన అభివృద్ధి ఈ లోపు కొత్త భావాలను, ధోరణులనూ సృజించింది. – ఒక వైపు అతిశయించిన వ్యక్తిగత ప్రాగల్భ్యం (exaggerated individualism) లేక ప్రాణికాహంకార విజృంభణ (vitalistic egoism); మరోవైపు దానికి భిన్నధృవ మనదగిన సామూహిక ఆదర్శవాదం (collective idealism). విజ్ఞానశాస్త్రం జీవాన్ని పరిశోధించి, పరిశోధించి చివరకు స్వజాతి పరిరక్షణ, పరితృప్తి, ఆత్మోన్నత్యం కోసం పరిసరాలను తనకు అనువుగా మలచుకునేందుకు జరిగే సంఘర్షణమే అన్ని జీవరాసుల స్వభావం వెనుక దాగియున్న మౌలిక

లక్షణమని తేల్చారు. అనియమిత మానవ స్వభావం తన ధోరణిలో తీవ్రమైన రీతిలో ఈ అంశం ఆధారంగా కఠిన, కర్కశ సిద్ధాంతాలను నిర్మించి వాటికి దైవవాక్కులుగా ప్రామాణ్యతను కల్పించింది. తను జీవించటం కోసం ఇతర జీవరాసులను వినియోగించుకోటమే కాక, అవసరమైతే తన ఉనికి కోసం వాటిని నాశనం చేసి తను బ్రతకటం కూడా అవసరమని బల్ల గుద్ది చెప్పింది.

దీని ననుసరించి ఒక వ్యక్తి ధ్యేయతను బలపడటం, నైపుణ్యాన్ని పెంపొందించుకొనటం, శక్తిమంతుడై జీవించటం, జీవించినంతకాలం ఇతరులపై ఆధిక్యత వహించటం మాత్రమే. ఈ విధంగా తను కఠిన విధానంలో అహంకారపూరితుడై తనను తాను పెంచుకుని, చాతనయినంత సుఖాన్ని పొందటమే. దీనినే 'నీషే' (Neitzche) ఒకానొక రకమైన అరాచకత్వంగా వర్ణించాడు. ఇది ప్రాచీన తాత్త్వికులు ప్రతిపాదించిన వ్యక్తిగతమైన ఆదర్శ హేతువాద విధానానికి సహజమైన కొనసాగింపు కానే కాదు. ఇటువంటి అభిప్రాయాలే కొన్ని రకాలైన రాచరిక సిద్ధాంతాలను ప్రభావితం చేసి, స్థిరీకృతం చేశాయి.

*

ఒక విశాలమైన, గభీరమైన నూతన సంస్కృతికి పునాది వేసిన విజ్ఞానశాస్త్రం. తనది భౌతికవాద విధాన మార్గమైన, అనాగరక స్వభావంగల అసలైన ఆదిమ మానవుడి పునః ప్రవేశాన్ని అసంభవం చేసింది. అయినా తన ఆవిష్కరణలచేత, ధృక్పథం చేత పరోక్షమైన ఆదిమ అనాగరిక మానవ ప్రకృతిని (barbarism) ప్రోత్సహించింది. దాని ఫలితమే పారిశ్రామిక వ్యాపారల సంబంధమైన ఆర్థికయుగమని పేర్కొనవచ్చు. అది పెరిగి పెరిగి పతనావస్థకు చేరుకుంది. ఈ ఆర్థిక ఆదిమ అనాగరిక మానవతా ప్రకృతి ప్రాణిక మానవుడికి చెందినది. ఇతడు ప్రాణిక అహంకార సత్వంతో వ్యక్తిగత సుఖానుభవమే జీవిత లక్ష్యంగా భావిస్తాడు. అతని జీవలక్షణం వాంఛ. వస్తు సంచయనమే అతనికి పుట్టుకతో వచ్చిన బుద్ధి, భౌతికదృష్టి గలిగిన ఈ అనాగరికుడు కండలు

తిరిగిన దేహాన్నీ, దాని పోషణనూ, భౌతిక బలాన్నీ, దేహదారు ఢ్యాన్నీ, ఆరోగ్యాన్నీ తన సర్వస్వంగా భావిస్తాడు. వ్యాపారదృష్టి గలిగిన అనాగరికుడు అవసరాలనూ, కోరికలనూ, వస్తుసంపాద ననూ జీవితధ్యేయంగా భావిస్తాడు. అతని దృష్టిలో ఆదర్శప్రా యుడెవరంటే సంస్కారవంతుడు, ఉదాత్తాశయుడు, తాత్త్వికుడు, నైతికుడు, మతనైష్ఠికుడూకాక, విజయవంతంగా అపార ధన సంపా దన చేసినవాడు. పెరగటం, ఆర్థికవిజయం సాధించటం, ఉత్పా దన పెంచటం, వస్తుసేకరణ చేయటం, ధనరాసులను పోగుజే యటం మాత్రమే అతని దృష్టిలో జీవితం – అస్తిత్వం. సిరిసంప దలను కూడబెట్టటం, కోట్లకు పడగలెత్తడం, తన ఐశ్వర్యాధిక్య తను ప్రదర్శించటం, సుఖలాలసత, కళాదృష్టిలేని ఆడంబర సౌక ర్యాలకై వెంపర్లాట, సౌందర్యరహితమైన అనుదాత్తమైన, సంప్ర దాయ చట్రంలో బిగింపబడిన మానవతను కోల్పోయిన బహి రంగ డంబాచారమూ, వృత్తివ్యాపారాలుగా మారిన రాజకీయ ప్రభుత్వ విధానాలూ, అఖరుకు ప్రతి సుఖమూ ఒక వ్యాపారంగా మారిన హృదయంలేని సంపూర్ణ వాణిజ్యవ్యవస్థ – ఇవే జీవిత భౌతికశాస్త్ర విపరీత పరిమాణాల్లోని విభిన్న కోణాలు!

*

ఆత్మదర్శనం చేసి అనుభూతిగా పొందినది మాత్రమే తెలుసుకు న్నది – (అదే సత్యం) మిగిలినదంతా, మిథ్య, పక్షపాతము, వ్యక్తి గత ఊహ.

*

విజ్ఞానశాస్త్రం సర్వజ్ఞత్వంతో విర్రవీగి ప్రవర్తిస్తుంది. వివేకం ఏకాం తంగా సాగిపోతూ అనంత సాగరాల అంచుల నుండి వెలువడే ప్రతిధ్వనులను వింటుంది.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు

భావానువాదం: ధారా రాధాకృష్ణ మూర్తి

అధివాస్తవ విజ్ఞాన శాస్త్ర స్వప్నం

విజ్ఞానశాస్త్రం, ఆధ్యాత్మికత

స్వప్నంలో ఒకని రసగ్రంధి హేమ్లెట్ వ్రాయగా,
అమృతపానం చేసి, అమరత్వం పొందింది.
హార్మోనుల గుంపు ఒకటి ఇలియడ్,
ఒడిస్సే కావ్యాలను సృష్టించింది.
బోధివృక్షం చాటున ఒక థైరాయిడ్ గ్రంథి
ధ్యానిస్తూ, దివ్యకాంతిని వీక్షించింది.
నిశ్శబ్ద శిఖరాలపై మేలుకొని, ధర్మచక్ర పరివర్తనం,
అష్టాంగ మార్గం బోధించింది.
అజీర్ణంతో చెడిన మతి,
యూరప్ అంతటా గర్జించి,
జయించి, పాలించి, పతనమైంది.
హెలీనా దీవినుండి స్వర్గం చేరిందేమో!
అలా అధివాస్తవ ప్రపంచం తోకాడిస్తూ కదిలింది
ఈ లోగా ఒక శాస్త్రవేత్త అణువులతో ఆటలాడి,
భగవంతుడు 'ఆగు' అని అరిచేలోగా
ఈ విశ్వాన్ని విచ్ఛిన్నం చేశాడు.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు
అనువాదం: కె. యజ్ఞన్న

విజ్ఞానశాస్త్రం – ఆధ్యాత్మికత

వస్తువుల అంతర్గత ఆధ్యాత్మిక అస్తిత్వము గురించి (the spiritual reality) శాస్త్రవేత్తలది బాహ్యాదృష్టే. దీనిని గురించి నేను ఇదివరలో నీతో ప్రస్తావించాను. దానిని గురించి ఇప్పుడు నేను విపులీకరించను. అంతకన్న ముఖ్యమైన ప్రమాదం – ఆధ్యాత్మిక భౌతికాతీత అనుభవాల గురించిన వారి సంశయాత్మక ప్రతికూల వైఖరి; వినాశకరమైన క్రొత్త వ్యూహంతో ఆధ్యాత్మిక అనుభవాల ప్రామాణ్యతను సందేహించడం – వారు ప్రతిపాదించిన అంశాలను పరిశీలనాత్మకంగా విచారిస్తే వివరణకేమీ మిగలకపోగా, అసంబంధ్ధంగా కూడా ఉంటుంది. మతానుకూలవాదుల వైయ్యక్తిక ఆధ్యాత్మికానుభవాలు గురించి మాత్రమే వారు నొక్కి వక్కాణిస్తారు – అది కూడా అసందిగ్ధంగానే. ప్రత్యర్థులైన ఈ భౌతిక వాదులు నిజానిజాలు తెలుకునే ప్రయత్నంలో బలమైన తమ భౌతికవాదాలకే ద్వారాలు తెరుస్తారు. వారి భౌతికవాదనా బలం, భౌతికాతీత విషయాల పరిశీలనను తిరస్కరించడం – ఇదే వారికి బలమైన రక్షణ. నిర్జీవమైన భౌతికశాస్త్ర సిద్ధాంతాలు, వ్యాఖ్యానాలు, చాతుర్యమైన మనోవైజ్ఞానికి శాస్త్ర నామకరణాలు, వస్తుసమగ్ర స్వరూప స్వభావాలను వ్యక్తం చేయలేవు. కాగా ఇది అసంపూర్ణ అవగాహన – ఇది ఒక ప్రమాదం. మరొక ప్రమాదం పాత తప్పులే పునరావృతమౌతూండటం. ఇంకా మతదురహంకారుల అప్రాణిక నిగూఢ మిధ్యా అధ్యాత్మికత. ఒక వైపు దృష్టి విభ్రమము, భౌతిక అంధకారము. మరోవైపు పరిపూర్ణ తేజోవైభవం – వీటి మధ్య సరిహద్దు రేఖపై ఇవి కనిపిస్తాయి. ఏది ఏమైనా అంధకార పృథ్వీచేతనపై, మహోన్నత తేజోవైభవంయొక్క అంతిమ విజయం మాత్రం తథ్యమే!

*

భౌతికశాస్త్రవేత్తలను (తంత్రవేత్తలు, ఆధ్యాత్మికవేత్తలు) సంతృప్తి పరచాలన్న కోరిక అర్థం లేనిది. తర్కరహితం. శాస్త్రవేత్తల రంగం వేరు. వారికి వారి వారి ఉపకరణాలు, ప్రమాణాలు వారికి

ఉంటాయి. విభిన్నమైన విషయ పరిశీలనలను ఆధ్యాత్మికానికి వర్తింపచేయడం తెలివితక్కువతనం. ఆధ్యాత్మికసత్యాన్ని భౌతిక పరీక్షలకు గురిచేయడం ఎలా కుదురుతుంది! భగవంతుడ్ని ప్రయోగశాలలో ఉంచి పరీక్షించ లేరెవ్వరూ. ఆత్మను సూక్ష్మదర్శినిలో చూడలేరు. భూతలం పైన ఆత్మల్ని భౌతికంగా దర్శించడం వంటి సంఘటనలపైన పరీక్షలు చేయడం తప్పు. తన పద్ధతిలో, తన సూత్రాలకు అనుగుణంగాలేని విషయాలను శాస్త్రవేత్త ఆమోదించడు. మనిషి కళ్లకు గంతలు కట్టినా చూడగలడు, చదవగలడని నిరూపించడానికి రూల్స్ రో... అనే శాస్త్రవేత్త ప్రయోగాలు చేసి నిరూపించాడు. కాని ఇతర శాస్త్రవేత్తలు దానిని అంగీకరించలేదు. ఖుదాభక్ష్ అనే శాస్త్రవేత్త ఆ విషయాన్ని ఋజువు చేయడానికి సంసిద్ధుడయ్యాడు. కాని శాస్త్రవేత్తలు ఎవరూ అంగీకరించలేదు. నమ్మకూడదని నిర్ణయించుకున్న వారిని ఒప్పించడంవల్ల ప్రయోజనం లేదు.

*

తత్వశాస్త్రం ఎంత ఉన్నతమైనా, ఎంత కాంతివంతమైనా సంకుచితమే. విజ్ఞానశాస్త్రం ఎంత సహనం, శాస్త్రీయత, ఖచ్చితమైన దృష్టి ఉన్నప్పటికీ పరిమితంగా ఉంటుంది. గుడ్డిది. రసవిహీనమైనది. అవి రెండూ మతంలాగే ఛాందసమైనది. మతం ఉన్నతం కాదు. తీవ్రమైనది, స్పష్టమైనది కాదు కాని దాని ఉత్సాహం అంతా ఇంతా కాదు. అవి మానసిక భూమికలో జీవిస్తాయి. వాటి వల్ల పరిపూర్ణమైన సౌలభ్య, సామరస్యాలు మానవాళికి అందవు. స్వేచ్ఛ ఉండదు. పోరాటం తప్పదు. తన హృదయాన్ని ఊహల్ని మనోపీఠంపై బలి పెట్టాల్సిందేనని తత్వశాస్త్రం, విజ్ఞానశాస్త్రం పట్టుపడతాయి. పరిపూర్ణ మానవప్రకృతిని అవి తిరస్కరిస్తాయి. స్వేచ్ఛగా ఊపిరి తియ్యకుండా బ్రతకమని శాసిస్తాయి. సూర్యకాంతిలేని చీకటి, నిరుత్సాహ బ్రతుకులు మనోప్రధానమైన బ్రతుకులు. అటువంటి మనోజీవనంలో మానసిక ఆరోగ్యం, శక్తి పెరుగుతాయని చెప్పడం అసంబద్ధం. ఒక వ్యక్తి మనోప్రధానంగా జీవించగలడేమో! కాని జాతి అంతా అలా జీవించడం తగదు.

నిస్సారమైన బుద్ధి జీవనం దివ్యప్రకృతిని, శ్రీమాతని తిరస్కరించటం, ఆమె శాశ్వతసత్య శాసనాలను ఉల్లంఘించడం అభిలషనీయం కాదు. సత్యము, ఋతముల తిరస్కరణే ఔతుంది. ఇది మానవాళికి క్షేమదాయకం కాదు.

మానవాళి క్షేమం కోరి విజ్ఞానశాస్త్రం, తత్వశాస్త్రం సహాయపడాలంటే, మనిషిని ఒక సంక్లిష్ట చైతన్య స్వరూపంగా గుర్తించాలి. ఆ సంక్లిష్ట చైతన్యంతో ప్రతిభాగానికి తనదైన క్రియాక్షేత్రం వుంటుంది. మనిషిలోని ప్రతి అత్యావశ్యకమైన ఆకాంక్షను సంతృప్తిపరచవలసి వుంటుంది.

*

ఆధునిక మనస్తత్వవేత్తలు తమ విజ్ఞానంలో నిశ్చయత్వాన్ని కనుగొన్నట్లు భావించారు. మనస్తత్వ శాస్త్రాన్ని, దేహధర్మ శాస్త్రాన్ని కలగలిపి తాము నిశ్చయత్వాన్ని (certitude) సాధించామని భావింపరాదు. మన దేహవ్యాపారశాస్త్ర ప్రక్రియలు మన చైతన్యానికి ఉపకరణాలు మాత్రమే కాదు. మన మనస్తత్వ ప్రక్రియలకు ఆధారభూమికలు కూడా, కాని దీనివల్ల మనకు దేహవ్యాపార శాస్త్ర జ్ఞానం పెరుగుతుంది కాని, నిజమైన మనస్తత్వ శాస్త్రజ్ఞానం వృద్ధి చెందదు. భౌతికమైన ఉపకరణముల ద్వారా భౌతిక వస్తువులు, వాటి స్పర్శ మన చైతన్యంపై ప్రభావం చూపిస్తాయి. నరాలు, మెదడు ద్వారా అవి మన చైతన్యాన్ని చేరతాయి. అవి కొన్ని ప్రతిక్రియలను మేలుకొల్పుతాయి. అవి మన మెదడుకు, చైతన్యానికి సంబంధించినవి కావు. బాహ్యావస్తువులపై పనిచేయడానికి చైతన్యం కొన్ని దేహవ్యాపార ప్రక్రియలను, భౌతిక సాధనాలను వాడుకొంటుంది. భౌతికమైన పరిస్థితులు మన చైతన్యంపై పనిచేస్తాయి. శరీరం ద్వారా, శరీరంతో పనిచేసే చైతన్యం మనది. తన సొంత హక్కుతో పనిచేసే స్వచ్ఛంద చైతన్యం కాదు.

*

విజ్ఞానశాస్త్రం (సైన్సు) భగవత్ ప్రేమికునికి, భగవత్ జ్ఞానికి ఎంతో అవసరమైనది. ఎందుకంటే, భగవంతుడు సృష్టించి విశ్వంలోని అద్భుతాలను సైన్సు వివరంగా అతనికి తెలియజేస్తుంది. ఒకరు

అన్నీ తెలుసుకుని, "చూడండి, పరమాత్మ పదార్థంలో ఎలా అభి వ్యక్తం అయ్యాడో!" అని అంటాడు. మరొకడు – "పరిపూర్ణ కళా కారునియొక్క సర్వ శక్తిమంతమైన హస్తం, నా ప్రేమికుడైన ప్రభువు స్పర్శ చూడండి" అంటాడు.

*

మనస్సులు పదార్థంలో కదలాడుతూంటే పదార్థమొక్కటే సత్య సంభూతమనుకొంటవి. పదార్థం నుంచి ఉపసంహరించుకున్న చైతన్యం పదార్థమొక ముసుగు అని తెలుసుకొని చైతన్య అస్తి త్వమే సత్యమని తెలుసుకుంటుంది. ఈ రెండింటిలో ఏది సత్యం? భగవంతునికే తెలుసు. ఈ రెండు అనుభవాలు కలిగినవాడు ఏది ఇతోధిక ఆనందస్థితికి, ఏది జ్ఞానసిద్ధికి దారితీస్తుందో వివేకముతో చెప్పగలడు.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు
అనువాదం: కె. యజ్ఞన్న

అతీత విజ్ఞానము
ధ్యానమగ్న సోపానపథము

వైజ్ఞానికి ఆవిష్కరణలు

1. దర్శించాను విద్యుత్ప్రవాహాలపై తేలి నడయాడుతున్న ప్రపంచం అణ్వాణువుల విస్ఫులింగాల చక్రభ్రమణం, సూర్యగోళ, నెబ్యు లాలతో కూడిన బ్రహ్మాండ అగ్నిగోళం, కాంతి చినుకులు, జ్వాలా కణికలు, పరిక్షిప్త వైఖానసులు.
2. కనిపించని కాంతి ముసుగులో ప్రవర్తించే (బ్రాహ్మీ) శక్తులు ఉపక్రమణిక లేని అనంత వాయు సంచాలనం ఇంద్రియా తీత. ఏకం సత్ (పూర్ణమిదం).
3. ఉపరితల యువనికపై దృగ్గోచర అద్భుత చిత్రవిచిత్రాలు ప్రకృతిమాత అందించిన మూల్యాలు, అనుభవాధార అదృశ్య

గుహ్యా మనోగహనాలను భౌతిక మనసు తాలూకు మొరటు హస్తాల నుంచి పరిరక్షించేందుకు –

4. నేటి ఆవిష్కృత సత్యాలు కేవలం అనంత దివ్యశక్తి నుంచి జాలువారిన ధూళి రేఖాకృతులు –

*

మనస్సుకు సంబంధించిన సైకాలజీ మొదలైన శాస్త్రాలన్నీ భౌతిక శాస్త్రంపైనే ఆధారపడినవి కాబట్టి అవి వాటి సంకుచిత పరిధి దాటి వెళ్లలేవు. దివ్యస్ఫూర్తితో విజ్ఞానశాస్త్రాలను అనుసంధించ గలిగితే అదొక క్రొత్త శాస్త్రంగా వికసించగలదు. అటువంటి శాస్త్రం ప్రాణిక జగత్తులోని శక్తులతో మనస్సుకుండే సంబంధము, మానసాతీత విషయాలను వివరించగలదు. ఇప్పటి విజ్ఞాన శాస్త్రం మాత్రం ఆ పని చేయేలేదు.

*

యోగవిజ్ఞానం భ్రమకాక వాస్తవమైతే, యోగశక్తి లేదా ఆధ్యాత్మిక శక్తి వాస్తవమే.

ఆధ్యాత్మిక శక్తి అనేది ఉంటే అది ఆధ్యాత్మిక ఫలితాలను చూపించి తీరుతుంది కదా! అటువంటప్పుడు కొంతమంది సాధకులు తమ ఉన్నతశక్తి లేదా దివ్యశక్తి పనిచేయడం తెలుస్తోందనీ, తమను ఆధ్యాత్మిక సిద్ధి దిశగా పురోగమింప చేస్తోందనీ చెపితే అందులో అసంబద్ధత ఏమీ ఉండదు. అది నిజమా కాదా అనేది వ్యక్తిగత విషయం మాత్రమే తప్ప తప్పుడు ప్రచారమని అటువంటివి జరగనే జరగవని కొట్టి పారేయ్యకూడదు. ఇంకా చెప్పాలంటే అంత ఆధ్యాత్మికశక్తి సంభూతమనేది నిజమైతే, దాన్నుంచి అనేక శక్తులు ఉత్పన్నం కావచ్చు. ఆధ్యాత్మిక శక్తి ప్రచోదనతో మానసికం, ప్రాణికం, దైహికమైన ఫలితాలు కనిపించడంలో అసమంజసం ఏమీ ఉండదు. అది మనస్సు, ప్రాణము, జీవపదార్థములపై సూటిగా పనిచేయనూవచ్చు. రెండు ఉదాహరణలు తీసుకుందాము. ఒకానొక వ్యక్తి జ్వరం, ఒళ్లు నెప్పులతో రెండ్రోజులుగా బాధపడుతూ, ఏ మందులూ వాడకుండా నీరసపడి చివరకు గురువుగారిని ప్రార్థిస్తాడు. మర్నాటికి చక్కగా,

బలంగా ఆరోగ్యంగా నిద్రలేస్తాడు. తనపై ఆధ్యాత్మిక శక్తి ప్రసరణం జరిగి అది బాగా పనిచేసినట్లు అతను అనుకోవటం సముచితమే కదా! ఇంకొక వ్యక్తి ఈ విధంగానే అస్వస్థుడైనప్పుడు అతను మందులు వాడుతూ, అవి పూర్తిగా పనిచేయడమనేది సందిగ్ధం కాబట్టి తన నివారణ కోసం శక్తిని కూడా ఆహ్వానించిన సందర్భంలో ఆ శక్తి ఈ మందుల మాధ్యమం ద్వారా పనిచేసి నివారణ జరిగితే బయటవారికి దేని ద్వారా తగ్గిందనే విషయం అనుమానాస్పదమే. అది కేవలం మందుల ద్వారా తగ్గిందా? లేక ఆధ్యాత్మికశక్తి ద్వారా పనిచేసిందా? ఏదైనా జరగవచ్చు. మందులు వాడాడు కాబట్టి ఆధ్యాత్మికశక్తి పనిచేయటమనేది అసంభవమనటం సరి కాదు. ఇంకొక రకంగా చెప్పాలంటే మందిచ్చిన వైద్యుడు తన కొచ్చిన ఆధ్యాత్మిక సూచన ద్వారానే తన మందుతో రోగి త్వరగా వైద్యశాస్త్రానికి అంతుబట్టనంత శీఘ్రంగా కోలుకోవడం సాధ్యమైందని భావించవచ్చు. రోగి కూడా తనకు స్వస్థత చేకూర్చిన ఆ శక్తి అనుభూతిని పొంది యుండవచ్చు. ఇంకా శక్తిని పంపిన గురువు కూడా ఎప్పటికప్పుడు ఆ శక్తి ఫలితాలను గమనిస్తూ యే యే గుణాలు తన శక్తివల్ల తగ్గుతున్నాయో, ఏవి తగ్గటం లేదో గమనిస్తూ వైద్యునికి గూడా తదనుగుణంగా అదృశ్య సూచనలిస్తూ తగ్గేవరకూ పనిచేసి ఉండవచ్చు. ఏది ఏమైనప్పటికీ వైద్యుడూ, రోగీ, శక్తి నుపయోగించిన గురువూ కూడా ఆధ్యాత్మికశక్తి వల్ల కొంతైనా నివారణ జరిగినట్లు నమ్మితే అది అసమర్థనీయము కాదు. అయితే వారి నమ్మకం వారి వరకే పరిమితంగానీ, హేతువాద పరిశీలకులకు గాదు. అట్లాగని వారి నమ్మకం అసంబద్ధమనీ, తప్పు అనీ హేతువాదు లారోపించటం సమంజసం కాదు.

గమనించ వలసిందేమిటంటే, ఆధ్యాత్మిక శక్తి అన్ని చోట్లా పనిచేయగలదని కానీ, పనిచేయనప్పుడు అది లేదని నిర్ధారించటంకానీ చేయకూడదు. ఏ శక్తిని గురించీ గూడా అలా అనుకోకూడదు. అగ్నికి దహించే శక్తి ఉన్నప్పటికీ అది దహించలేని పదార్థాలున్నాయి కదా! కొన్ని చోట్ల మండే నిప్పుల మీద

పాదరక్షలు లేకుండా నడిచేవారి పాదాలను దహించకపోవటం జరుగుతున్నది. అట్లాగని అగ్నిశక్తి అనేది లేదని అనగలమా!

మూలం: శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: డా॥ ఎ. ప్రభావతి, డా॥ ఎ. వెంకట్రామ శాస్త్రి

అతీంద్రియము

సాధారణంగా అతీంద్రియమైనదానిని ఇంద్రజాలమని, దానికి సంబంధించిన ఏర్పాటనీ భావిస్తారు. ఇగి ఒక పార్శ్వము మాత్రమే అది కేవలం మూఢవిశ్వాసం మాత్రం కాదు. ప్రకృతిలోని గుప్త శక్తులనూ, వాటి సంభావ్యతలనూ పరిశీలించనివారే ఆ విధంగా ఆలోచిస్తారు. భౌతికసూత్రాల మాదిరిగా కొన్ని సూత్రాల ప్రకారం, అంతర్నిహితమైన శక్తులతో పనిచేయించడమే గుహ్యావిద్య. ఆ గుప్తశక్తితో మనశ్శక్తి, ప్రాణశక్తులను సమర్థవంతంగా పనిచేయించడం అత్యావశ్యకరమైన విషయమే. అయినప్పటికీ అది అప్రధానమైనది, పరిమితమైనది. కారణం మనస్సు, జీవశక్తులు రెండూ కూడా పదార్థంవలె కఠినమైవి కావు. అందువల్ల వాటిని తెలుసుకుని వాటి ప్రక్రియలను, చర్యలను అర్థం చేసుకొని ఉపయోగించాలంటే చాలా సూక్ష్మము, మృదులము అయినటువంటి అంతర్బుద్ధి (intuition) అవసరము. ఆ విధంగానే వాటి నియమనిబంధనలను అన్వయించడానికి కూడా అదే సూక్ష్మత అవసరము. ప్రయోగాత్మకత దృష్ట్యా చూసినా దానివల్ల తప్పిదాలు, దురుపయోగము, ఓటమి మిగులుతాయి. ఇప్పుడు మనం పదార్థ విజ్ఞానానికి సంబంధించినంత వరకూ మూఢవిశ్వాసాలను అధిగమించాము కాబట్టి పురాతన (occultism) గుహ్యావిద్యలో నూతన సూత్రీకరణలు, వాటితోబాటు ఇంకా అవ్యక్తంగా ఉన్న మనోశక్తులను, లోతులను పరిశోధిస్తున్న శాస్త్రవిజ్ఞానాన్నీ గమనిస్తే అతీంద్రియమైన అసాధారణమైన, మానసిక విషయ సముదాయాన్ని స్వంతం చేసుకోవచ్చు. ఇప్పటికే కొంత సాధించాము కూడా.

అది పూర్తిగా సఫలం కావాలంటే దానికి సిసలైన స్థిరాధారము, లక్ష్యము, నిర్దేశము, ఆవశ్యక నియమావళి, జాగ్రత్తలు మొదలైనవన్నీ పునః పరిశీలించి, వ్యవస్థీకరించాలి. అన్నిటికన్నా ముఖ్యంగా మనస్సులోని గుప్తసత్యాలనూ, శక్తులనూ, ప్రాణశక్తినీ అంతర్నిహితంగా ఉన్న ఆత్మ మహత్తర శక్తులనూ ఆవిష్కరింప చేసుకోవడమే మన ఆశయం కావాలి. గుహ్యావిద్య అంటేనే అవ్యక్తమూ, బోధనాతీతమూ అయిన ఒక విజ్ఞానము. మన ఉపచేతనా, అధిచేతనలలోనూ, విశ్వప్రకృతిలోను అవ్యక్త విషయాలను దానితో సంబంధమున్న అనేక విషయాలనూ విశ్వజ్ఞానంలోనూ అత్యంత ప్రభావంగా దాన్ని ఉపయోగించటమే గుహ్యావిద్యకు ప్రయోజనము.

*

ఏమీ దాచకుండా ఉన్నదున్నట్లు చెప్పాలంటే ఈ ప్రపంచంలో మహాత్వము లనేవి ఏమీ లేవు. దైవచర్యలతో కూడిన ఈ ప్రపంచంలో మహాత్వాలంటూ వేరే వుండవు. ఉన్నవన్నీ భగవంతుని మహాత్వాలే. మాహాత్మ్యమంటే అర్థం ఒక అద్భుత చర్య అని చెప్పాలి. విషయం తెలియకపోతే అద్భుతం, అందులోని ప్రక్రియ తెలిస్తే విజ్ఞానమవుతుంది. తీగె లేకుండా టెలిగ్రాం పంపడమనేది అప్పట్లో అద్భుతమే. మాట, పలుకు లేకుండా ఒక ఆలోచన ఒకరి నుంచి ఇంకొకరికి అందటం ఇంకా ఆశ్చర్యమే. అయినప్పటికీ అది సర్వ సాధారణ మనస్సులతో జరుగుతూనే ఉంది. ఆ ప్రక్రియ తెలుసుకుంటే ఆశ్చర్యపడవలసినదేమీ ఉండదు. ఎందుకంటే ఈ అనంత విశ్వంలో జరుగుతున్న దాని బహుళత్వము, వైవిధ్యము, అత్యంత సూక్ష్మతతో, అణు పరిజ్ఞానంతో విశ్వనిర్వహణ చూసి ఆ మహనీయత్వానికి అబ్బురపడటం తప్ప చేసేదేమీ ఉండదు. అయితే భగవంతుని అనంతత్వంతో పోలిస్తే ఈ అద్భుత అంతరిక్షచలనచాలనాలన్నీ అల్పమైనవిగానూ, 'టక్కుటమారాలు' గాను కనిపిస్తాయి. ఏ విధంగా అయితే నిస్తంత్రీ విధానం (Wireless Telegraphy) విజ్ఞానశాస్త్ర ఫలసిద్ధిగా అవతరించిందో, ఇంకా ప్రకృతియొక్క సిద్ధిగా ఒక భావన, ఒక

ఉద్వేగం, ఏ విధంగా క్షణాల మీద జనసమూహాల్లోనూ, దేశ వ్యాప్తంగానూ, సైనికదళాల్లోనూ వ్యాపిస్తుందో అదే పద్ధతిలో యోగసిద్ధులు కూడా పనిచేస్తాయి. ఆ ప్రక్రియలను అర్థం చేసు కొని అందులో పరిపూర్ణులై విశ్వవ్యవస్థలో సరైన పద్ధతిలో ప్రయో గిస్తే అవి మాయామర్మాలు కాదు, విచిత్రాలు కాదు, అతీంద్రియ విషయాలూ కాదని విశదమవుతుంది. ఎటొచ్చీ అవి చైనా అక్షర ముల మాదిరిగానూ, విమానాలూ, మోటారు వాహనాలూ నడిచి నట్లుగానూ ఒక అసామాన్య విన్యాసం మాత్రమే అవుతుంది. అందులో మేజిక్ (మాయాజాలం) ఏమీ ఉండదు. నిజానికి మేజిక్ అనేది పూర్వపు పర్షియాదేశంలోని 'మాగి' ల నుంచి ఆవిర్భవిం చింది. అది కేవలం గారడి కాకుండా పరమ జ్ఞానం ద్వారా శక్తుల ప్రయోగం చేసే విజ్ఞానశాస్త్రమే. ఆ విధంగా చూస్తే రోజర్ బేకన్, పరాసెల్సస్ మహాశయుల శాస్త్రప్రయోగాల వంటిదే ఈనాటి గుహ్య విద్య గూడా. ప్రాచీన ఐరోపా శాస్త్రజ్ఞుల పయత్నాల మోస్తరుగానే ఈ గుహ్యవిద్యలో కూడా కొంత మోసము, దోషము, ఆత్మవంచన చోటు చేసుకున్నాయి. మన సనాతన యోగవిధానం కూడా పాశ్చాత్య అభ్యాసకుల, తూర్పు దేశ కుహనా సాధకుల లోపాలను తప్పించుకోలేక పోయింది.] @

*

వ్యక్తిలో అంతర్గతంగానూ, బాహ్యంగానూ సుస్పష్టమైన ఫలితా లను తీసుకొని వచ్చే అదృశ్యశక్తే యోగచైతన్యము. పర్యవసాన ఫలితమేమీ కనబడినా కనబడకపోయినా శక్తి అనుభూతి కల్గటం భ్రమ కాదు. ఆ శక్తివల్ల అంతులేని ఫలితాలు అనుభవంలోకి వస్తున్నాయి. ఉదాహరణకు ఆ శక్తి మనస్సులో తెచ్చే మార్పులు, దాని సామర్థ్యాన్ని వృద్ధి చేయుటం, కొత్త సామర్థ్యాలను కల్పిం చడం, విజ్ఞానంలో కొత్త పంథాలు తేవటం, ప్రాణిక క్రియాకలా పాలను మార్పు చేయడం, స్వభావంలోనే మార్పు తేవడం, విష యాలపైనా, వ్యక్తులపైనా తన ప్రభావాన్ని కలుగచేయడం, శరీర ప్రవృత్తులనూ, ధర్మాలనూ నియంత్రణ చేయడం, మిగతా శక్తుల మీద ఘనమైన ప్రవృత్తి మంత్రశక్తిగా పనిచేయడం, కార్యకలా

 @ Essays Divine and Human - 1996 Edn. P. 17 & 18.

పాలలో సవరింపులు మొదలైన వాటి కన్నిటికీ మూలం యోగ చైతన్యమే. కేవలం ఫలితాలవల్ల చెప్పడం కాకుండా దాని చలన చాలనాలు స్పర్శైకవేద్యము సుస్పష్టము.

అతిమానసశక్తి షరతులు, పరిమితులు లేకుండా పని చేస్తుంది. మిగతావన్నీ కూడా పనిచేయడానికి కొన్ని ప్రత్యేక పరిస్థితులూ, నిబంధనలూ ఉంటాయి. ఈ యోగశక్తితో పనిచేసే పరిస్థితులూ, నిబంధనలూ యదాలాపంగా, అకారణంగా ఉత్పన్నమయేవి కాకుండా వస్తునైజాన్ని బట్టి ఏర్పడతాయి. అవి ముఖ్యంగా సాధకుని సంకల్పం, గ్రహణశీలత, సమ్మతి, హృదయ వివృతము, శరణాగతి బట్టి ఉంటాయి. ఏవో సందర్భాలలో ఆ పరదైవమే వీటన్నిటి ప్రమేయం లేకుండా అనుగ్రహిస్తే తప్ప సాధారణంగా యోగశక్తి పనిచేయాలంటే ఇవన్నీ ఉండాల్సిందే. ఆ పరదైవం అనుజ్ఞ చాలా అపురూపంగా దొరుకుతుంది. అతిమానసశక్తి పూర్తిగా దిగివచ్చి తనంతట తానుగా అనుగ్రహిస్తే అది సంభవమవుతుంది. అతిమానసం దిగి వచ్చినప్పుడే సత్య ధర్మం వర్తిస్తుంది తప్ప అజ్ఞానవ్యవస్థలో అది పనిచేయదు.

అయినప్పటికీ నేను చెప్పిన పరిస్థితుల్లో యోగశక్తి అనుభవైకవేద్యంగా, సుస్పష్టంగా పనిచేస్తుంది. స్పష్టమైన ఫలితాలు చూపిస్తుంది. అయితే అది అదృశ్యంగానే ఉంటుంది తప్ప ఒక దెబ్బ తగిలినట్లుగా మోటారు కారు ఢీకొన్నట్లుగా బాహ్యేంద్రియాలకు అనుభవం కాదు. అలా ఇంద్రియాలకు తెలియకపోతే యోగశక్తి పనిచేస్తున్నట్లుగా బాహ్యమనస్సుకి ఎలా తెలుస్తుంది? ఫలితాలను బట్టి అనుకుంటే అవి యోగశక్తి వల్ల జరిగినవనీ ఇతర శక్తుల వల్ల కాదనీ ఎలా తెలుసుకోవడం? తెలుసుకోటానికి రెండు పద్ధతులున్నాయి. ఒకటి నీ చైతన్యాన్ని అంతర్నిహితం చేసి ఆ యెరుకతో అదృశ్య భౌతికాతీత అనుభవాన్ని పొంది, ఆ అనుభవంతో, సామర్థ్యంతో ఈ యోగశక్తుల చైతన్యాన్నీ, వాటి పని తీరునూ గమనించవచ్చు. ఒక శాస్త్రవేత్త అదృశ్య ప్రకృతి శక్తులనుపయోగించినట్లే ఇదీ ఉన్నట్లు తెలుసుకోవచ్చు. రెండవది నమ్మకం. నమ్మకంతో వికసిత హృదయంతో గమనిస్తే ఏది

ఎట్లా జరుగుతున్నదీ తెలుస్తుంది: ఒక శక్తిని ఆహ్వానించగానే కాన్సేపట్లో సమాధానం రావటం ప్రారంభిస్తుంది. ఆ విధంగా మళ్లీ మళ్లీ చేస్తూండాలి. చేసిన కొద్దీ స్పష్టమైన ఫలితాలే వస్తాయి.

*

ఆధ్యాత్మిక శక్తికి కూడా ఒక సెలయేరుకున్న మాదిరి ఘనపరి మాణ ముంది. రూపం కూడా ఉంది. అది తెలుసుకున్నవారు దాన్ని ఎలా కావాలంటే అలా ప్రవర్తింప చేసుకోగలరు.

ఆధ్యాత్మిక శక్తికి స్వతహాగా ఉండే సామర్థ్యాన్ని గురిం చిన వివరణ ఇది. ఇది కాకుండా ఏ సూక్ష్మశక్తినైనా సంకల్ప బలంతో ఉపయోగించి ప్రపంచంలో ఏ చోటు నుంచి అయినా కావల్సిన ఫలితాలను రాబట్టవచ్చు. ఆ సూక్ష్మశక్తి ఆధ్యాత్మిక, మానసిక, ప్రాణిక శక్తులలో ఏదైనా కావచ్చు. ఏ విధంగానైతే కంటికి కనబడకుండా భౌతికశక్తుల ఉనికి తెలుస్తున్నదో కంటికి కనబడని విద్యుచ్ఛక్తి తరంగా లున్నాయో అదే విధంగా మనో తరంగాలు, ఆలోచనా ప్రవాహాలు, ఉద్వేగ కెరటాలు మొదలైనవి కూడా అదృశ్యంగా ఏర్పడి ఉంటాయి. కోపము, దుఃఖము మొద లైనవి ఆ కోవ లోనివే. అవి బాహ్యీకృతమై (బయట వాతావర ణంలో వ్యాపించి) ఇతరులను స్పృశిస్తాయి. అవి వచ్చినట్లుగానీ, వస్తున్నట్లుగానీ, ఎలా వస్తున్నాయనిగానీ తెలియకుండానే వస్తాయి, వాటి పర్యవసానం మాత్రం వ్యక్తులకు తెలుస్తుంది. అయితే ఎవ రిలోనైతే వారి అంతరేంద్రియాలు, లేదా గ్రహణేంద్రీయాలు (occ-ult senses) జాగృతమై ఉంటాయో వారికి మాత్రం ఈ అదృశ్య తరంగాలు స్పృశిస్తున్నట్లు తెలుస్తుంది. ప్రపంచంలో మంచైనా, చెడైనా, ఈ విధంగానే వ్యాపిస్తుంది. అది ఉద్దేశ్యరహితంగానూ, స్వాభావికంగా కూడా జరుగవచ్చు. కొందరు ఉద్దేశ్యపూర్వకం గానూ వ్యాప్తి చేయవచ్చు. ఒక ఆధ్యాత్మికశక్తినిగానీ, మరే శక్తినీ గానీ ఒక ప్రయోజనం కోసమై ఉత్పన్నం చేయవచ్చు కూడా. అంతే కాకుండా ఒక మంచి సార్ధకమయే సంకల్పాన్నిగానీ, భావ నను గానీ బాహ్యోపకరణాలు (మాటా, మంత్రం) లేకుండానే

సూటిగా పనిచేసేటట్లు వ్యాపింపచేయవచ్చు. ఇవన్నీ ఊరికే చెప్పేవి కావు, ఊహాలు, భ్రమలూ కావు; దృగ్గోచరాంశములే.

*

ఆ శక్తిని నీవు తెలుసుకోలేకపోతున్నావనే దాన్ని బట్టి ఆ శక్తి అక్కడ లేదనేది రూఢి కాదు. స్టీమ్ ఇంజన్ తనని ఏ శక్తి నడి పిస్తోందో దానికి తెలుసా! అయినా శక్తి ఉందని మనకి తెలుసు కదా! మనిషి స్టీమింజన్ కాదు, కాని దానికంటె కొంచెం మెరుగు. ఎందుకంటే బాహ్యంగా ఏదో పొంగుతూన్నట్లుగా గ్రహిస్తూ, దాన్నే 'నేను' అనుకుంటాడు. అంతకు తప్ప తన ఉపచేతన, ఇంద్రియాతీత, అతిచైతన్య శక్తులకు లోబడి తను పనిచేస్తున్న విషయం ఏమాత్రం ఎరగడు. (ఈ విషయమే ఆధునిక మానసిక శాస్త్రం కూడా ధృవపరుస్తోంది.) మానవుడు తన మేధస్సుతో అనేక బాహ్య ఫలితాలు సాధించి అదంతా తన ఆత్మ ప్రభావమే ననుకుని ఉబ్బితబ్బిబ్బులవుతున్నాడు. అయితే ఆ గొప్ప ఆత్మ అనేది ఏమిటో ఎక్కడ ఉన్నదో తెలుసుకునే ప్రయత్నం చెయ్యడు. అసలైన ఉదాత్త ఆత్మ తన మసగ మేధస్సు వెనకాల పొగబట్టిన ప్రాణిక సంవేదనలు, ఉద్విగ్నతలు, ప్రేరణలు, భావనలు, అభి ప్రాయాలకు అతీతంగా ఎక్కడో గుప్తంగా దాగి ఉన్న విషయాన్ని విస్మరిస్తాడు. మా లక్ష్యం ఆ గుప్తశక్తులను బహిరంగపరచి, అడ్డుగోడలు లేకుండా వెల్లడిచేసి, అడ్డుతెరలలోంచి మెరుపుతీగ లుగా, క్రీనీడలుగా గాకుండా, అడ్డంకులేమీ లేకుండా ఆ శక్తులు కింద కురికి పొంగి ప్రవహింపచేయటమే.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: డా॥ ఎ. ప్రభావతి, ఎ. వెంకటరామ శాస్త్రి

ఈ ప్రపంచం అంతా భౌతికశక్తియొక్క క్రీడావిశేషము మాత్రమే నని సైన్సు అంటుంది. పదార్థము (Matter) నకు అసలు ఒక అస్తిత్వము అనేది ఉన్నదా అని సైన్సుకు సందేహం. దీని అస్తిత్వం కేవలం బాహ్యేంద్రియ జ్ఞాన ఆధారభూతమైన శక్తి మాత్రమే కదా – అంటుంది వేదాంతము. ఈ ప్రపంచము ఒక ఆధ్యాత్మిక మౌలికశక్తి యొక్క లీలావిశేషమని, అది కూడా ఒక భ్రాంతియేనని అంటూ, శక్తి యదార్థం అంటుంది (వేదాంతం).

వివేకము, తెలివి – ఇవి ప్రకృతిలోనే ఉన్నవి లేక – ఇవియే ప్రకృతి – అని అంగీకరించటానికి ఆధునిక తార్కికబుద్ధి సంశయిస్తోంది. కారణం? మానవ వ్యక్తిత్వం మనోచైతన్యంతోనే ఎప్పుడూ ముడిపడి ఉండటం వల్ల. వివేకము, వివేకవంతుడు అవినాభావము – వివేకము వివేకవంతుని లక్షణము – అని సాధారణంగా మనం అనుకుంటాము. మానవచైతన్య పరిశీలనలో ఇది పొరపాటు అని తేలింది. వివేకము, అవివేకవంతుడు అవినాభావము కావని, వివేకము మనల నావహిస్తుంది తప్ప మనం వివేకాన్ని కాదు; వివేకము మనలను ఉపయోగిస్తుంది; అంతేకాని మన చేత అది ఉపయోగింపబడుట లేదు. మనోచైతన్యంతో కూడిన 'అహం' (the mental ego) వివేకముయొక్క సృష్టి; దానికి ఉపకరణం. వివేకమనేది దానికదే – ఒక భౌతికశక్తి. ఇది అల్పంగానో, అధికంగానో జంతువులలో అభివ్యక్తం కాబడుతోంది. Ego మనోసృష్టి అని సైన్సు అంగీకరిస్తోంది. అంటే వివేకము మనిషికి స్వాయత్తముకాక, అతీత ప్రకృతిశక్తి అని సైన్సు అంగీకరిస్తోంది. వివేకము ప్రకృతియొక్క ప్రత్యేక లక్షణము (Nature's attribute) విశ్వశక్తికి అభివ్యక్తీకరణ.

ఇక్కడ ఒక సంశయం. ఈ ప్రత్యేక లక్షణం ప్రాథమికమైన సర్వవ్యాపక లక్షణమా? లేక – ప్రకృతి తన పరిణామ పురోగతిలో సృష్టించిన అల్పసంఖ్యాకులలోనే అభివ్యక్తం కాబడేదా? ఇక్కడ మళ్లీ మరొక ఇబ్బంది ఉంది. మనము వివేకమును వ్యవస్థీకరిం

చబడిన మానసిక చైతన్యంతో జతపర్చుతాము. ఈ సందర్భంగా సైన్సు మనకు తెలిపిన కొన్ని సత్యాలను పరిశీలిద్దాము. అందులో ఒకటి – ఈగలను పట్టి మ్రింగే మొక్క గురించి. ఇది వృక్షజాతి జీవనవ్యవస్థ. దీనికీ ఆకలి ఉంది. అది సచైతన్యమే. మాంసాహారాన్ని కోరుతుంది. అందుకు అది ఒక వల పన్నుతుంది సాలెగూడులా. ఎర దరి చేరగనే ముణుచుకుపోయి గురికాబడిన జీవాన్ని తిని జీర్ణించుకుని, మరొక జీవం కొరకు ఎదురు చూస్తుంది. ఈ మొక్క చర్యకి, సాలెపురుగు చర్యకి (ఆహారాన్ని సంపాదించడంలో) సారూప్యత ఉంది. సాలెపురుగులో కదలిక ఉంది. మొక్కలో లేదు. అంతే తేడా. ప్రాణికస్థాయిలో ఈ రెంటి (వృక్ష, జంతు) అవసరాలు, వాటిని సంతృప్తి పర్చుకునే విధానము ఒకటే. సాలెపురుగుకి – మొక్కకు లేని – మనోచేతనను ఆపాదిస్తాము. సాలెపురుగు తెలివి ప్రాథమిక దశలోనిదే కావచ్చు. ఇక్కడ ఒకే సహజ స్వభావశక్తి ఒకే ప్రయోజనం కోసం రెండింటిలోను ఒకే విధంగా పనిచేస్తున్నది – అనేది గమనార్హం. అది, మానసిక చైతన్యమా లేక యాంత్రిక చైతన్యమా అన్నది వేరే విషయం. కాకపోతే intgelligence ఒక దానిలో మానసికంగా వ్యవస్థీకరింపబడినది గాను, వేరేదానిలో అవ్యవస్థీకరింప బడినది గాను వ్యవహరిస్తుంది. మనసుగా వ్యవస్థీకరింపబడని వివేకము, ప్రాథమికమైనది; స్వచ్ఛమైనది; పొరపాటు లేకుండా వ్యవహారిస్తుంది – మనసుగా వ్యవస్థీకరింపబడిన వివేకము కంటె కూడా! ఈ సత్యాలను దృష్టిలో ఉంచుకుని చూచినపుడు, ప్రకృతి అనంతమైన దివ్యసంకల్ప వివేకశక్తి. వ్యవస్థీకరింపబడిన మనోచేతన కంటె పరమోన్నతమైనది. వ్యక్తి, వ్యవస్థలకు అతీతమైనది. సహజ సౌందర్య విలసితమైనది. సామరస్య పూర్వకమైనది.

శైశవావస్థలో ఉన్న ఆధునిక మనోవైజ్ఞానిక శాస్త్ర పరిశోధనలు ఈ నిగూఢ చైతన్యాన్ని గురించి సమంగా అవగాహన చేసుకోలేక పోతున్నాయి. యోగము వలన పొందిన విజ్ఞానము సునిశితమై, నిశ్చయంగా ఉంటుంది. అంతరంగ మనోమయపురుమడు

ప్రాణిక, శారీరక నేతగా మార్గదర్శకత్వం వహిస్తూ ఉన్నట్లు యోగం తెలియచేస్తోంది.

ఆధునిక మనోవైజ్ఞానిక శాస్త్ర పరిశోధనలు చేసి సేకరించిన ఆధారవిషయాల (data) వివేచనలో సహేతుకంగా నిర్ణయించి కనుగొన్న (Truths) సత్యాలు సనాతన మహర్షులచే వేల సంవత్సరాల క్రితం కనుగొనబడినవే! వారెలా కనుగొన్నారు? విద్యా వివేకసంపన్నతతో కూడిన విచారణవలనకాక, యోగశక్తి చేత. శాస్త్రవేత్త, వస్తువును విడగొట్టి ప్రయోగాలు చేసి, బాహ్యా పరిశీలన సహాయంతో సేకరించిన ప్రత్యక్ష అనుమాన ప్రమాణాలతో నిర్ణయాలు తీసుకుంటాడు. ఇతడు బాహ్యాపరిశీలనకు మాత్రమే పరిమితం కాగల్గుతాడు. లోపలి లోతులకు పోలేడు. యోగం అసహాజ అహంభావ వ్యక్తిగత అవరోధాలను అతిక్రమిస్తుంది. మనో చైతన్య పరిధులను అధిగమిస్తుంది. విశ్వమానసిక చేతనలతో, వ్యక్తి మనోచేతనను ఏకం చేస్తుంది. సైన్టిస్టులు బోలెడన్ని పరిశోధనలుచేసి అస్పష్టంగా కనుగొన్న సత్యాలు, మహర్షులు యోగ శక్తితో సుస్పష్టంగా కనుక్కో గలిగినారు. సృష్టియొక్క సనాతన అనంతవికాస వివేకశక్తిని కనుగొన్నారు. (ప్రజ్ఞా ప్రస్రతా పురాణీ) సర్వేశ్వరుడు ప్రకృతికి బయట, లోన (అంతర్బహిశ్చ) రూపరహితంగాను, సాకారంగాను, సర్వవ్యాప్తుడై, విశాల, సంక్లిష్ట సృష్టి కార్యక్రమాన్ని నడిపిస్తున్నాడు. ప్రకృతి పురుషుల సమ్మేళనంగా సృష్టి జరుగుతోంది.

ఈ విశ్వేశ్వర శక్తి మనలను సాధారణ స్వాభావిక వ్యక్తిత్వం నుంచి అధిమానస వ్యక్తిత్వవికాస ఆవిష్కరణ దిశగా నడిపిస్తున్నది. ఇది ఛిత్‌శక్తి. రూప, రేఖా, విలాసాలలో అభివ్యక్తమౌతున్నది. పరిణామక్రమ దిశలో ఒక స్థాయి నుంచి మరొక ఉన్నత స్థాయికి చేరుకునే ప్రగతి మార్గంలో దివ్యశక్తి పనిచేస్తూ ఉన్నది.

సహజంగా మౌలికమైన అంతర్గత అస్తిత్వం తాలూకు వాస్తవం తెలియకుండా చైతన్యం గురించి తెలియదు. అక్కడ నీ అసలు వాస్తవ సత్వంలో సుస్పష్టం కాబడి, వర్గీకరింపబడి, క్రమబద్ధం చేయబడవలసిన దృగ్గోచర విషయాలు (phenomena)

ఏమీ ఉండవు. భావనలు, గ్రహణశక్తులు, సంకల్పవికల్పాలు – వీటి పని ఉండదు. ఇవన్నీ అసంపూర్ణ పరికరమైన బుద్ధికి సంబంధించినవి; అసమగ్రమైనవి; తాత్కాలికమైనవి. ఏకపక్ష సత్యాలు. (partial truths) బుద్ధిది బాహ్యదృష్టే కదా! దీనికి లోచూపు లేదు. విషయముల లోపలికి వెళ్లకపోతే సమగ్ర విషయగ్రహణము ఉండదు. ఇందుకు కావల్సినది ఆధ్యాత్మిక దృష్టి. ఇక్కడ కూడా లోచూపు మాత్రమే చాలదు. ఇది ఆధ్యాత్మిక అనుభవంతో జత కూడాలి.

నిశ్చైతన్య భౌతిక విశ్వంలో, చైతన్య పరిణామం ఇదమిద్ధంకాని, యాదృచ్ఛిక, తాత్కాలిక, ఊహాతీత సంఘటన కాదు.

పైకి అలా అగుపించవచ్చు. భౌతిక విజ్ఞానశాస్త్రం పేరుకు తగినట్లుగానే భౌతికరూపాల బాహ్య పరిశీలనలకే పరిమితం. బాహ్యస్వరూపమే వస్తువుల నిజరూపం కాదు కదా! అది, పరిమిత వాస్తవరూపం. బాహ్యరూపా న్నధిగమించగలిగిన విషయ పరిజ్ఞానం కావాలి. లేకపోతే ప్రథమ దర్శనంతో మోసపోయే ఆస్కారం ఉంటుంది. మేఘంలో మెరిసే జాజ్వల్యమానమైన మెరుపు, విద్యుచ్ఛక్తి అవగాహనకు దోహదపడుతుందా! మెరుపుగా అభివ్యక్తమైన శక్తిని గురించిన అధ్యయనానికి లోతుల లోనికి వెళ్లాలి. అలాగే చైతన్యం గురించి కూడా! మౌలికంగా అజ్ఞానపూరితసత్యంలో అస్పష్టంగా అది బహిర్గతం కావచ్చు. ఈ అసాధారణశక్తిని గురించి తెలుసుకోవలసి వచ్చినపుడు, పైకి యుక్తంగా కనిపించే ఈ Phenomenon యొక్క పుట్టుపూర్వోత్తరాలు, నిజస్వరూప స్వభావాలు, లోతుగా అధ్యయనం చేయాలి. ఇది నిశ్చైతన్య పదార్థంలో అసాధారణ శక్తి. దీని ప్రతిక్రియలు, వికారాలు, కార్యకలాపాలు, పర్యవసానం – అన్నీ అసాధారణంగానే ఉంటాయి.

పదార్థ విజ్ఞానశాస్త్రం మనోవిజ్ఞాన శాస్త్రం – వీటి పరిశోధనలు క్రింది నుంచి మీదిగి సాగుతవి. మనోవిజ్ఞానశాస్త్రం పదార్థ విజ్ఞాన శాస్త్రానికి విస్తృతి మాత్రమే. పదార్థమును ప్రాతిపదికగా తీసుకొని దాని లోతు, కేంద్రము, ఎత్తు, అగ్రభాగము పరిశీలించి

బోధపడినది అని అనుకుంటారు. ఇది పొరపాటు. వీటి యదార్థం, లోతులలో లేక కేంద్రంలో లేక అగ్రభాగంలో ఎక్కడో ఉంటుంది. అలాగే చైతన్య సత్వం కూడా తెలియబడుతుంది. ఈ చైతన్యమును కనుగొనేలోగానే మనం పారవశ్యస్థితికి (trance) వెళ్లిపోతాము.

పదార్థ పరిశీలనలు నిరర్థకమనటానికి కారణం అందున్న చైతన్యం పారవశ్యస్థితిలో నిశ్చలమై ఉండటం వలననే. పరిశీలనకు అది అందదు. తరిచి తరిచి చూచినా దాని సంచలనం అంతుపట్టదు. అది ప్రాణిక పదార్థం (living matter) లో, అవచేతనగా ఉండి మనకు అవగతం కాదు. పశువులలో చైతన్యం పాక్షికంగా మెలకువలో ఉంటుంది. మనిషిలో ప్రాథమిక అజ్ఞానం నుంచి ప్రారంభం ఔతుంది. దాని వ్యక్తీకరణము, ఆధారవిషయాలు మనం గమనించగలం. ఆ కదలికలు, అజ్ఞానం జ్ఞానం కోసం వెతుకులాటలు. వీటి వలన మాత్రమే చైతన్యం (consciousness) గురించి తెలుసుకోలేము. దీని మూలాధారము కాని, పరమశ్రేష్ఠమైన దీని సంభావ్యతలు కాని, పరిమితులుకాని తెలుసుకోలేము. దీని కసలు పరిమితులున్నవా లేక అపరిమితమా అనేది కూడా తెలియదు. ఈ అసంపూర్ణ అజ్ఞానాల నుంచి ఉన్నత సంభావ్యతలకు గుప్తమైన లోతులకు మరుగున ఉన్న కేంద్రాలకు చేరుకున్నప్పుడు చైతన్యముయొక్క నిజస్వభావాన్ని, తద్వారా మన వాస్తవిక సత్యమైన జీవాత్మను తెలుసుకోగలుగుతాము.

ఒక ఉన్నత చైతన్యము లేక అంతర్గత కేంద్రము ఉన్నట్లు ఎలా తెలుసుకుంటాము? అది బాహ్యాంగ వ్యక్తమైన దృగ్గోచరమయేది కాదు కదా? అది దాని అసాధారణ అభివ్యక్తీకరణ ద్వారా తెలుసుకోబడుతుంది. ఉన్నతసీమలో ఇవి ఎప్పుడూ అసాధారణంగానే ఉంటాయి. మనకు అసాధారణము సాధారణముగా పరిణమించేది యోగము వలననే!

యోగప్రక్రియల ద్వారా ఆవిష్కృతమైన ఫలితాలు చైతన్యగమనాలను తెలుపుతవి. ఇది Yogic Psychology యోగపరమైన మనోవైజ్ఞానిక శాస్త్రము.

యోగమనోవైజ్ఞానిక శాస్త్రము. యోగప్రక్రియలను వాటి ఫలితాలను పరీక్షించి అది అందించిన చైతన్య భావనలను కదలికలను తెలియచేస్తుంది.

అంటే దీనికి సాధారణ మనోవైజ్ఞానిక శాస్త్రముతో సంబంధము లేనట్లే. బాహ్య ఇంద్రియానుభవ విషయ పరిజ్ఞాన పరిధులను దాటి, ఇంకా విశాల ప్రాతిపదికల నాధారం చేసుకొని యోగం పనిచేస్తుంది. దీని కార్యాచరణక్షేత్రము అనంతము. దీని ప్రక్రియలు సాధన సంపత్తి మృదులము. పరిస్థితుల కనుగుణంగా మారే సౌలభ్యం కలవి. విస్తృతమైనవి, అపరిమితమైనవి.

ఆధునిక మనోవిజ్ఞాన శాస్త్రము – సజీవ పదార్థ అంతర్నియమాలు, చైతన్యములు తరచి చూచి చెప్పుకోతగిన ఫలితాలనే సాధించింది. సందేహం లేదు. కాని దాని ఫలితాలు పరిమితములు. ఇదమిద్ధమని తేల్చి చెప్పేవి కావు. (fundamentally inconclusive) దీని వలన మనకు తెలిసేది ఎంతవరకు అంటే – చైతన్యముయొక్క కదలికలు బాహ్య శారీరక అవయవముల నడవడికలకు లోబడి ఉంటాయి – అంతవరకే. ఇది చాల పరిమిత జ్ఞానము. చైతన్యము యొక్క మూలస్వభావము, నియమములు తెలుసుకోవలసినవి ఎన్నో మిగిలే ఉన్నాయి. ఒకటి మాత్రము నిరూపితమైనది. శరీరము – చైతన్య అభివ్యక్తీకరణకు జీవయంత్రము, సాధన సంపత్తి – అని. దేహము యొక్క వడుదుడుకులు, వాటి ఫలితాల ప్రభావము దేహాన్ని అధిష్ఠించి ఉన్న చైతన్యముపై ఉంటుంది. ఇది ఊహించబడినదే. ఆమోదయోగ్యమైనదే కూడా. కాని చైతన్యం భౌతికస్థాయిలో పని చేస్తుందనే దానికి ఆధారము లేదు. ఇది శరీరము యొక్క జీవశాస్త్ర లేక రసాయన ప్రక్రియలలో ప్రభవిస్తుందనేది కూడా నిరాధారమైనదే. చైతన్య మూలము ఏదైనా, స్వభావమేదైనా – అది నిష్క్రమిస్తుందే తప్ప అంతమవదు. రాలిపోయిన శరీరము నుంచి ఇది నిష్క్రమిస్తుంది. అంతేకాని అస్తిత్వాన్ని కోల్పోదు.

దృగ్గోచర విషయాల విచారణలో ఆధునిక మనోవైజ్ఞానిక శాస్త్రము కనుగొన్న సత్యాలు యోగ ప్రక్రియలో కనుగొన్నవే –

అవచేతన, దానికి సంబంధిత ద్వంద్వ లేక బహుముఖ వ్యక్తిత్వాల వగైరా. ఇతర విజ్ఞానశాస్త్ర పరిశోధన ఫలితాల వలెనే, మనో వైజ్ఞానిక శాస్త్ర పరిశోధన ఫలితాలు కూడా విస్తృతస్థాయిలోనే కనుగొనబడినవి. కాని ఇవి తాత్కాలిక లక్షణాలుగా, చీకట్లో వెతుకులాటలుగా అసమగ్రంగానే ఉన్నాయి.

ఏది ఏమైనా యోగప్రక్రియ ద్వారా మాత్రమే బుద్ధికి అతీతమైన అంతిమ వాస్తవమును (psychologically Unknown) తెలుసుకోగలిగే దిశగా సాగే మహాప్రస్థానానికి సాధన సంపత్తి ఉపలబ్ధమౌతుంది. ఇది ఇరుగుదారుల గుండా సాగే అస్పష్టయానము. మనోవైజ్ఞానిక పరిశోధన రంగానికి కూడా అంతరంగ చేతనకి సంబంధించిన వైజ్ఞానిక సాధన సంపత్తి అవసరమౌతుంది. అంతరంగ చైతన్యంలో పనిచేసే తీరు తెలియబడాలి. దీని ద్వారానే నిశ్చితమైన ఉపపత్తులు, నిర్ధారితమైన ఫలితాలు పొందటానికి, దృగ్గోచరంగాని విషయాలు తెలియబడటానికి వీలు కలుగుతుంది. మనోవిజ్ఞానం బాహ్యంగా కనిపించే ఇంద్రియ గ్రాహ్య సంవేదనలకు పరిమితమైన వాటిని తెలుసుకోవటానికి మాత్రమే తగి ఉంటుంది. ఇంద్రియాతీత అంతరంగ విషయాలు తెలుసుకోవటానికి ఇది చాలదు. ఇందుకు అంతరంగ విషయపరిజ్ఞానం కావాలి. ఈ విజ్ఞానము గుప్తము, అంతగా అభివృద్ధి చెందనిది. చైతన్యం ద్వారా చైతన్యమునకు సంబంధించిన సాధన సంపత్తి వలన మాత్రమే చైతన్య స్వభావ విషయాలు తెలుసుకోబడుతవి. ఇదియే యోగవిజ్ఞానము.

ఒకాయన ఒక సైన్టిస్టు దగ్గరకి వెళ్లి తనకు సైన్సు బోధించమన్నాడు. సైన్టిస్టు సూక్ష్మదర్శిని, దూరదర్శిని ద్వారా వస్తువులను చూపించాడు. "ఇవన్నీ అద్దాలలో నుంచి చూడటం వల్ల కలిగిన దృష్టి దోషాలు. నా సాధారణ దృష్టికి ఇవి ఇలా చూపించే వరకు ఈ తమాషాలు నమ్మను" అన్నాడు. సైన్టిస్టు వాటికి సంబంధించిన ప్రయోగాలు, పరీక్షలు చేసి చూపించి నిరూపించాడు. ఆయన ఓ నవ్వు నవ్వి "నీ నిరూపణలు అన్నీ కాకతాళీయ సంఘటనలు అంటాను. నీవు ఎన్ని ప్రయోగాలు చేసి చూపిం

చినా అవి ప్రకృతి వైపరీత్యాలు ఔతాయి" అన్నాడు. తర్వాత గణితశాస్త్ర ఫలితాలు అతని ముందుంచినపుడు ఆయన కోపంతో గట్టిగా అరుస్తూ "ఇదంతా దగా; అపభ్రంశం; మూఢవిశ్వాసం. ఈ అసందర్భ మోసపూరిత గీతలకు, అంకెలకు, విలువ అర్థం ఉన్నదని నన్ను నమ్మించి మోసం చేదామనుకుంటున్నావు" అన్నాడు. అపుడు సైంటిస్టు అతనిని పనికిమాలిన బుద్ధిహీనునిగా భావించి మెడ పుచ్చుకుని బయటకి గెంటివేశాడు. ఇక్కడ సైంటిస్టు గమనించవల్సినది ఒకటి ఉన్నది.

నిరాకరణ పద్ధతి, అప్రమాణ నిరూపిత తర్కవిధానం – ఒక విషయాన్ని నిష్పక్షపాత, నిష్కపట బుద్ధితో కూడిన విచారణలో తిరస్కరించినపుడు, ప్రత్యేకమైన ఆడంబర పదజాలంతో త్రోసిపుచ్చటం, విచారణను నిరర్థకం చేసే ప్రయత్నం చేయటం జరుగుతుంది. ఇక్కడ ఇదే గమనార్హం.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు
అనువాదం: కర్రా వెంకటేశ్వర్లు

వెన్నెలలు

(1908 కి ముందు శ్రీఅరవిందుల పూర్వకవిత – ఒక భాగం)

విజ్ఞానశాస్త్ర ప్రవచనం విచిత్రం, అవాస్తవం –
జంతువుల్లా ఉంటూ దేవతలులాగా ప్రవర్తించడం,
మర్త్యులమై అమరత్వ మహత్వం నటించటం
శూన్యంలో దివ్యపక్షాలను విదిలించడం.

"అల్పాయుష్కులారా భవిష్యత్తు కోసం జీవించండి,
ఇంకా పుట్టని వాళ్ల కోసం జ్ఞానం, ఆనందం సేకరించండి.
వర్తమానమే నీది. ఆ వర్తమానాన్ని

కోల్పోవద్దు, ఫిర్యాదు చేయవద్దు.”
అని విజ్ఞానశాస్త్రం ప్రబోధిస్తుంది.

మనిషికి అమృతత్వాన్ని తిరస్కరిస్తుంది.
నిరాకరించి పరిశోధిస్తుంది.
ఆకస్మిక జ్ఞానాంధురాలుగా మారుతుంది,
ఆమెలో దాగిన ఉన్నత మనస్సు ఆమె
కుతర్కాలని చూసి నవ్వుకొంటుంది.

సత్యం అటువంటి విహంగ విహారం చేయదు.
తొలి బలహీన ప్రారంభ దశలను దాటి,
తన రెక్కల కాంతుల్ని వెదజల్లుతూ
కాలాంతర సరిహద్దులు దాటుతుంది.

సత్యాన్ని భౌతిక ఆవిష్కరణలను
అణచివేయవద్దు. ఆమె ఇంకా పురోగమించాలి.
లోవెలుగుల్ని ఆమె తిరస్కరించరాదు.
సంకుచిత మనస్కుల భాషాడంబరం
మనుజుల మనోద్వారాలను మూయరాదు.

మేము సత్యాన్ని అన్వేషిస్తాం, ఒక్క క్షణం
ఆగము, భీతి చెందము. మేము దివ్యసత్యాన్ని
సాధిస్తాం. హేతువాది గంభీర ప్రవచనాలు మాకువద్దు.
మృగాలం, ముతక సౌలభ్యాలు మావి, కాకపోతే,
ఆత్మలం, అమర సంగీతం ఆలకిస్తాం.
మేధస్సే అంతా కాదు. మన అనుమాన నివృత్తి కోసం
మార్గదర్శి లోపల నిరీక్షిస్తూ ఉన్నాడు
హేతువునే అతను అధిగమిస్తాడు.
అతని మహత్వపు భవిష్యత్ సూచికలు రూప
రహితమై కదలాడతాయి.

రసాయనశాస్త్రం ద్వారా జీవమూలాన్ని
విజ్ఞానశాస్త్రం అన్వేషిస్తున్నది.
ఆమె శోధించిన మహాసూత్రాలు ప్రకృతిలోని
సూక్ష్మసూత్రాలు మాత్రమే. సంఘర్షణ ద్వారా
శాంతిని సాధించి, స్వేచ్ఛా ప్రపంచ నిర్మాణం ప్రకృతి లక్ష్యం.

మనలోని అంగాంగాల వెనుక రహస్యం దానికి తెలియదు.
మెదడంటే మనసనుకొంటుంది.
శరీరాన్ని ఆత్మగా భావిస్తుంది.
సృష్టి సర్వాన్ని అన్వేషించే సహనం దానికి లేదు.
శిశువులాగా దుందుడుకుగా పరుగుల తీస్తుంది.

"చాలు చాలు" "జీవమునంతా నేను కనుగొన్నాను.
నా పరిశోధన అంతా పూర్తి అయింది. ఇంకేమీ లేదు.
వివరాలను ఒక క్రమంగా అమర్చి, నా నిధులను లెక్కించాలి"
తనను తాను ఆమె మోసగించుకొంటుంది. దైవాన్ని
తిరస్కరిస్తుంది.

భగవంతుడందుకే అవతరిస్తాడు; అనిశ్చిత
మంచుతెరల వెనుక దాగిన అంతర్జగత్తు రహస్యాలు
అద్భుతాలు ఆవిష్కృత మవుతాయి త్వరలో.

చిట్టచివరికి తలుపు తెరుచుకుంటుంది.
విజ్ఞానశాస్త్రం ఇక కొద్దికాలమే నిలుస్తుంది.
మనిషిని చిన్నబుచ్చే ధోరణి అంతరిస్తుంది.
అతనిలోని అమృతాత్మ వికాసాన్ని అది ఆపలేదు.

అనువాదం: కె. యజ్ఞన్న

ఆత్మశక్తి మార్గాలు

పురోగమనశీలమైన ప్రకృతి తన ఉన్నత లక్ష్యాన్ని
ఎలా అందుకుంటుంది?
తడబడే అర్భక మనోచేతన వల్ల మాత్రం కాదు.
అది రూపొందించే మొరటు రూపరేఖావిలాసాలవల్ల అసలే కాదు.
మరి? సునిశిత ఆత్మావలోకనంతో మాత్రమే.
మనసు గీసిన బాహ్యేంద్రియ ఆల్జీబ్రా రేఖాచిత్రాలు
స్తబ్ధమైన నిస్సారమైన అస్పష్ట సంకేతాలు
ఆకర్షణీయంగా చూపించే బాహ్య విన్యాసాలు –
ఇవే కదా! మనిషికి మనసు అందించే అసమగ్ర ఆర్జనలు!
అంతరాత్మ ఎన్నో సుసంపన్న, పురోగమన, సంవిధానాలు
అందించింది మనిషికి –
(ఏమవి?) విశ్వాన్నే తనలో నిక్షిప్తం చేసుగోగలిగే అంతరంగం.
పొందికైన క్రాంత దృష్టి;
దివ్యాభినివేశ పరిపూత (విశ్వ) విశాల మనోచేతన
అనుకంపిత నిర్మల హృదయం
అద్భుతమైన సువిశాల విశ్వదృష్టి; నిశ్చల మనసు –

మూలం: శ్రీఅరవిందులు
అనువాదం: కర్రా వెంకటేశ్వర్లు

అన్వేషణ

దేనికి నా ఈ అన్వేషణ?

నిత్యనూతనమైనదే అయినా, సనాతన విజ్ఞానజ్యోతి కోసం. అది సప్రమాణికంగా ఉండాలి. సమరస్య పూర్వకంగా ఉండాలి. సార్వజనీన ఆమోదయోగ్యం కావాలి. మానవ సహజ అజ్ఞాన తిమిరాలను పోగొట్టగలిగే జ్ఞానప్రసారకాంతి కావాలి. నా అన్వేషణ ప్రక్షిప్తాలకు, మార్పులకు, చేర్పులకు అవకాశమీయని సార్వజనీన, సార్వకాలీన, అమరమైన మూలగ్రంథం కోసం. ఇంకా నా అన్వేషణ – నిరంహాకారమైన స్వచ్ఛత కోసం. దైవాన్ని, దైవసృష్టిని నిరర్థకం చేయని వైరాగ్యం (ascetism) కోసం. అది నాకు విముక్తిని స్వచ్ఛతను ప్రసాదించాలి. నిరహంకార యోగ్యంగా ఉండాలి. ప్రతి విషయాన్ని ఓరిమితో నిశితంగా పరిశీలించగలిగి, హేతుబద్ధమైన విమర్శనాత్మక దృష్టి కోసం నా అన్వేషణ. ఆధునికత పేరుతో శతాబ్దాల గత మానవ చరిత్రనంతా కేవలం నిరర్థక మూఢాచారం మాత్రమేనని తీసిపారవేసే అసమర్ధనీయ, అవివేక సిద్ధాంతాలను త్రోసిపారవైచే సరసద్వివేకం కోసం నా అన్వేషణ. లోకజ్ఞానం, తెలివితేటల పేరుతో చేసే సంకుచిత పిడివాదం, సంస్కరణ వ్యతిరేకత, అసహనం – ఇవి కావు కావల్సినవి. నిర్విరామ సత్యశోధనకు తోడ్పడే సమ్యక్ దృష్టి, సదసద్వివేచన కొరకు నా అన్వేషణ. భౌతికాన్ని అంటిపెట్టుకుని ఉండని, దానికి బానిస కాని భౌతికపదార్థ వాదాన్ని గుర్తిస్తాను. మోసం, మాయ – వీటికి ఆస్కారం లేకుండా, సాక్ష్యాధారాలతో నిరూపించగలిగే అతీంద్రియ నిగూఢశక్తులను అన్వేషిస్తాను. గ్రుడ్డిగా ఆచరించే బుద్ధిహీనమైన పాతబడిన ఆచారవ్యవహారాలను నిరసిస్తాను. సంక్షిప్తంగా చెప్పాలంటే – నా అన్వేషణ విజ్ఞానం కోసం కాని, మతం కోసం కాని, దివ్యజ్ఞానం (Theosophy) కోసం కాని కాదు. నా అన్వేషణ వేదోక్త ప్రతిపాదితమైన పరబ్రహ్మము కొరకు. తాత్కాలిక పైపై మెరుగులు కోసం కాదు. సత్యానంద కర్మల దిశగా నడిపించే పరమోన్నత జ్ఞానజ్యోతి కోసం. యస్మిన్ విజ్ఞాతే సర్వం విజ్ఞాతం

– అన్న సనాతన వైదికధర్మము కొరకు నా అన్వేషణ. సనాతన ధర్మానికి వేదము మూలమని నమ్ముతాను. హిందూత్వములో నిగూఢంగా ధర్మమదియేనని నమ్ముతాను. అడ్డుతెరలు తొలగించుకొని తెలుసుకోదగిన సర్వధర్మజ్ఞమే ఇది అని నమ్ముతాను. భారతదేశ భవితవ్యముతో పాటు యావత్ప్రపంచ భవితవ్యం ఈ పరమోత్తమ సనాతన వైదికధర్మముపై ఆధారపడి యున్నదని విశ్వసిస్తాను. ప్రాపంచిక జీవనత్యాగంకాక ప్రపంచ జీవనయానంలోనే సమ్యక్సత్య సోధన సుసాధ్యమని నమ్ముతాను.

Essays Divine and Human 1997 Edn. P.65 & 66

మూలం: శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: కర్రా వెంకటేశ్వర్లు

సమాచార పత్రము

2006 ఆగస్టు 15, శ్రీఅరవిందుల 134 వ జయంతి. శుభసందర్భంగా పాండిచేరి బీచ్ ఆఫీసులో నిర్వహింబడే కార్యక్రమాలు:

1. శ్రీఅరవింద సొసైటీ వార్షిక సమావేశ సభలు – ఆగస్టు 12, 13 మరియు 14 వ తేదీలలో
2. ఆగస్టు 17 నుంచి 26 వరకు శ్రీఅరవిందులవారి 'గీతా వ్యాసములు' పై అధ్యయన శిబిరము, డా॥ యం.వి నడ్కర్ణిగారిచే ఉదయం 9 గం॥ నుంచి 10 గం॥ వరకు మరియు 10.30 గం॥ నుంచి 11.45 గం॥ వరకు అందరూ ఆహ్వానితులే.

వడోదరా (గుజరాత్): ఆచార్య కిట్టురెడ్డిగారు, శ్రీఅరవిందాశ్రమం, పాండిచ్చేరి 'భవిష్య భారతము – సంసిద్ధత – కార్యాచరణ ప్రణాళిక' అంశముపై వడోదర మున్సిపలు కార్పోరేషను టౌను హాలులో (ఫిబ్రవరి 2006) బహిరంగ ఉపన్యాసం ఇచ్చారు.

బంకూరా బ్రాంచి (వెస్టుబెంగాలు): వారు యువతకు శిబిరాన్ని మార్చి 18, 19 తేదీలలో నిర్వహించారు. నైరోబీ (కెన్యా): వారు మార్చి 15, 16, 17 తేదీలలో శ్రీఅరవింద భవన్‌లో నిర్వహింపబడిన కార్యక్రమాలలో డా॥ ఆలోక్ పాండే, శ్రీ శ్రద్ధాళు

గారలు పాండిచేరి నుంచి వెళ్లి పాల్గొన్నారు. హేసల్ (రాంచి) బ్రాంచి వారు నూతనంగా నిర్మించుకున్న ధ్యానమందిర ప్రారంభోత్సవం ఏప్రిల్ 4, 2006 నిర్వహించుకున్నారు. గుల్బార్గా (కర్ణాటక) బ్రాంచివారు ఏప్రిల్ 16 నుంచి 30 రోజులు యోగాసన శిక్షణ శిబిరాన్ని నిర్వహించారు. నౌడా (యు.పి.) వారు యువతకి ఏప్రిల్ 16 న శిబిరము ఏర్పాటు చేశారు. అల్హాబాద్ (యు.పి) కేంద్రంవారు ఏప్రిల్ 16 న ఒక సెమినారు నిర్వహించారు. అంశం: Contribution of Sri Aurobindo and the Mother in Human Evolution.

తిరుపతి (ఆంధ్రప్రదేష్) బ్రాంచివారు 24-4-2006 తేదీ సాయంకాలం శ్రీమాత పాండిచేరి శాశ్వత ఆగమన దినమును భక్తిశ్రద్ధలతో పాటించారు. నాటి సమావేశంలో అధ్యక్షులు శ్రీ బలరామరెడ్డిగారు, శ్రీ యన్. అప్పాస్వామిగారు ప్రసంగించారు. కార్యదర్శి శ్రీ హనుమంతుగారు వందన సమర్పణ కావించారు.